

ÚŘAD ZEMSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU V BRNĚ
Technická skupina
Zemský přednosta
technické služby:

B-3

VĚSTNÍK MINISTERSTVA VNITRA REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

VYDÁVÁ:

MINISTERSTVO VNITRA REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

REDIGOVAL:

DR. ZDENĚK MACH,
SEKČNÍ RADA MINISTERSTVA VNITRA.

~~IV/1922~~

ROČNÍK IV.

HOZIAVATEĽ ZNAKOV A ZNAKOVÉ VÝBORNÉ	
Číslo: 170658	11-14.304.
Zapsal: h.	čítačka:

V PRAZE 1922.

TISKEM ROLNICKÉ TISKÁRNY V PRAZE.

Kontrola zábav ve prospěch dobročinných účelů.

(Oběžník min. vnitra ze dne 16. ledna 1922, č. 98.393-6.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě.)

V poslední době opětně bylo si stěžováno na to, že taneční, humoristické a podobné zábavy pořádané ve prospěch dobročinných účelů nepřinášejí pravidelně žádny prospěch dobročinným účelům, v jejichž prospěch byly pořádány, ježto režie pohltí takřka všechny příspěvky věnované širokou veřejnosti na uspořádání takovéto zábavy ve prospěch předstíraného dobročinného účelu. Aby dle možnosti bylo čeleno zneužívání veřejné dobročinnosti pořadateli podobných zábav, bud dodatkem ke zdejším výnosům ze dne 16. července 1920, čís. 36.481, a ze dne 6. února 1919, čís. 1461 pres., uloženo okresním správám politickým, aby povolovaly prodloužení policejní hodiny uzavírací při zábavách pořádaných ve prospěch dobročinných účelů jen tenkráte, uvolí-li se pořadatelé předložití účty o režii nákladů a průkaz o tom, jaký obnos byl odevzdán dobročinným podnikům, v jejichž prospěch se zábava pořádala. Přesvědčí-li se okresní správa politická, že režie pohltila velkou část obnosu určeného ve prospěch dobročinný, a že částka dobročinnému účelu odevzdaná není v přiměřeném poměru k jiným vydáním, nebudí napříště nikomu z těchto pořadatelů uděleno povolení k prodloužení policejní hodiny uzavírací za účelem uspořádání podobného dobročinného podniku. Na to budtež pořadatelé při povolení prodloužení policejní hodiny uzavírací zvlášť upozorněni.

Také obce buďtež požádány, aby osobám, které předstíráním dobročinných účelů zneužívají veřejnosti ve svůj osobní prospěch, nepovoľovaly pořádati taneční zábavy.

Udělování licencí kinematografických, kulturní poradce.

(Oběžník min. vnitra ze dne 17. ledna 1922, č. 70.634-6.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě. — Adm. odd. úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě, civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě, presidiu ministerské rady v Praze, kanceláři prezidenta republiky v Praze na vědomí.)

V zájmu zvýšení kulturní úrovně biografických podniků jest pečovati o to, aby osoby, jež tyto podniky řídí, měly k tomu také potřebnou kulturní kvalifikaci. Za tím účelem bud činnost biografických podniků i po této stránce pečlivě sledována a na majitele nebo ře-

ditele podniků působeno, aby věnovali dostatečnou pozornost volbě programů a dávali přednost programům sledujícím ušlechtilou zábavu obecenstva. Za zástupce majitele licence budtež podle § 9 min. nařízení ze dne 18. září 1912, č. 191 ř. z., schvalovány zasadně jen osoby, které mají potřebnou kulturní kvalifikaci a zaručují, že povedou podnik ušlechtilým způsobem.

Státní občanství veřejných zaměstnanců dle čl. 3., odst. I., Brněnské smlouvy.

(Oběžník min. vnitra ze dne 30. prosince 1921, č. 68.105-7.)

(Zemské správě politické v Praze.)

Dodatkem ke zdejšímu výnosu ze dne 12. listopadu 1921, č. 49.348, se sděluje, že zásada, projevená zmíněným výnosem ohledně učitelů škol obecných a městanských, platí ohledně veřejných zaměstnanců vůbec, a že tedy ustanovení § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., nevztahuje se vzhledem k ustanovení čl. 3., odst. 1., Brněnské smlouvy o státním občanství, č. 107 Sb. z. a n. z r. 1921, na ony veřejné zaměstnance, kteří nabyla po 1. lednu 1910 domovského práva v některé obci Československé republiky na základě § 10 zákona o právu domovském ze dne 5. prosince 1896, č. 222 ř. z., a příslušeli bezprostředně před tím domovským právem do některé obce nynějšího Rakouska.

Přiznávání československého státního občanství vojenským gázistům z povolání, do činné služby Československé republiky nepřevzatým, a pensistům býv. rak.-uh. branné moci.

(Oběžník min. vnitra ze dne 7. ledna 1922, č. 100.607—7.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě.)

Dle ustanovení § 12, odst. 2., a § 16, odst. 3., vládního nařízení ze dne 3. září 1920, č. 514 Sb. z. a n., k němuž se čl. 2., odst. 4., vládního nařízení ze dne 30. října 1920, č. 601 Sb. z. a n., odvolává, vyhrazeno jest rozhodování o žádostech vojenských gázistů a poživatelů vojenských zaopatřovacích požitků za přiznání státního občanství československého ve smyslu § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., ministerstvu vnitra v dohodě s ministerstvem národní obrany. Na toto ustanovení bylo také zdejším oběžníkem ze dne 13. listopadu 1920, č. 71.130, výslovně upozorněno.

Přes to vyskytuje se dle sdělení ministerstva národní obrany případ, že zemské správy politické přiznávají žadatelům zmíně-

Filmová hlídka.

Filmy zakázané v lednu 1922.

»Chameleon«. President Ligy pro ochranu námořníků věnuje odměnu na vypátrání zločinců, potápějících lodi i s mužstvem, které na ně násilně zavlekli. Presidentův synovec Pedro upozorní sestru kapitána Collinse, Maud, že lupiči zavlekli jejího bratra do čínské krčmy Vang-Hung-Tsingovy. Maud spěchá osvoboditi bratra, je však i s detektivem zavřena do sklepa. Oběma se podaří uprchnouti. Čínan odváží vězně z čínské krčmy. Maud i detektiv, jimž milenka Pedrova prozradila Pedrův plán, pronásledují Číňana a vyrvou mu jeho oběť. President Ligy, Pedro a Číňan je jedna a táz osoba, hlava zločinecké bandy, jež svými zločiny citelně poškozuje pojišťovací společnosti.

»Hyeny lidu«. Baron Lachat se seznámí s Marií Červinovou, která mu vypráví, jak ji její milenec Jiří vykořistil a opustil. Lachat se ji ujme a vydává ji za vlastní dceru. Marie vláká s Jiřím barona do opiové krčmy, opojí ho a drží v zajetí. Spojenec Mariin a Jiřího se vydává za nemocného barona Lachata a jiný člen této zločinné společnosti za lékaře, který vyhotoví úmrtní list na jméno baronovo. Marie spěchá s úmrtním listem k notáři, který ji vydá baronovo jméní. Zločinci unesou barona i jeho skutečnou dceru do Ameriky. Na konec jsou dopadeni.

»Škraboška smrti«. Hrabě Bertrand di Persa se zamiluje do cirkusové artistky Fiametty, opustí rodinu dům a stane se krasojezdcem v cirku, kde působí jeho milenka. Fiametta spolu s artistou Jiřím zavraždí úkladně Bertranda i jeho otce. Podezření z vraždy padne na tajemníka starého hraběte. Jiří, který se vydává za hraběte Bertranda, uškrtí v hádce Fiametu. Detektiv odhalí podvod a zatkne vraha.

Ve filmu »Konec světa« aneb »Kefas s planetami« je řada sprostých a nemravných scén, z nichž se poukazuje na tyto: Sprostý tanec, který vzbuzuje hnus a ošklivost. — Mary podvádí bankéře Handsupa, který ji vydržuje, s Jackem, »gentlemanem a majitelem Sdružení lupičů Alarm«. — Bankéřova milenka schová Jacka do postele a pomůže mu oloupiti bankéře. — V apačské krčmě bankéř poplácává dívku po zadní části těla. — Rvačka mezi reportéry, kteří se píchají navzájem do zadní části těla. — Odporný obraz, předvádějící, jak dlouhá Lydie se chce stůj co stůj vdát. — Pijácká scéna (scéna pod stolem). — Mary vyžene bankéře, kterého již nepotřebuje, protože bude konec světa, a hoduje s jiným milencem. — Odporná scéna v klubu, kde se všichni válejí. — Kučhařka »cvičí« nejmladšího hocha na klíně. — Mimo tyto sprosté a nemravné scény obsahuje snímek řadu scén ubohých a hloupých, bez jakéhokoli vtipu.

Detectivka »Muž v pasti« aneb »Stříbrné straky« ličí zlodějské kousky klubu, který si vytkl za úkol zmírnit lidskou bídu a ku provedení svého účelu opatřoval si prostředky krádežemi.

»Svatá Byrokracie«. Válečná vdova čeká dva roky na pensi. Uprchlíci čekají pět roků

na vybudování přibytků, poněvadž Byrokracus a jeho podřízení spí. K potlačení stále se rozráhající moci sv. Byrokracie se utvoří klub utlačovaných lidí, kteří vniknou do sídla sv. Byrokracie a hromadou nakupených aktů ho ubijí. To je však jen pohádka, zdlouhavost slaví dálé triumfy a dálé panuje sv. Byrokracus, zabředlý do formalismu lenosti. Cizí poměry se částečnou lokalizací děje přenášejí na naše poměry.

»Bílá otrokyně«. II. epocha líčí rádění dobrodruhů Ferryho a Ralleye, kteří žijí jako elegantní světaci, živíce se podvody. Při svých podnicích používají podvodníci Lility, kterou úplně ovládají. Dobrodruzi se nezaleknou žádného zločineckého podniku, sebe nebezpečnějšího (falešná hra, vyděračství, vražedné útoky a jiné zločiny).

»Nucené ubytování«. Bytová komise zabere dva prázdné pokoje tajnému radovi a přidělí je asesoru Zdvořilému. Pro »proletáře« bez zaměstnání nemá komise vhodného bytu. Proletář odcizi Zdvořilému poukázku na byt a nastěhuje se do radova bytu s celou rodinou. V zabraném bytu proletářská rodina zle řádí: přisvojuje si lepsi jídla spolubydlitelů, snídá u stolu, připraveného pro tajného radu, dá si zaplatiti za to, že přenechá jeden ze dvou pokojů — vlastně podvodem přivlastněných — asesorovi, jemuž byly příkny. »zabere« ze šatníku tajného rady jeho šat a t. d.

»Tarzanova dcera«. Spisovatelka Rosa Arnoldová se rozhodla pátrati po stopách Tarzanových a vyličiti svá dobrodružství v novém románu. Loď, na které se Rosa blíží se sestrou Polly ostrovu Palmeře, kde se Tarzan kdysi zdržoval, je přepadena piráty. Obě sestry prožili dobrodružství, jež jsou vyličena v řadě surových a odporných scén: krvavé rvačky, boje nožem, bičování, vpálení znamení žhavým železem, utopení a t. d.

Velkou částí filmu »Z dobtangové horečky« jsou sprosté tance, které vrcholí ve II. dílu, kde osoba, postižená »tangovou horečkou«, se svléká za tance, padne na zadní část těla, pak tančí okolo boty a je pronásledována ostatními tanečníky.

»Železná pěst«. Záhadné zločiny zneponákojují obyvatele hlavního města. Když několik lidí padne za oběť neznámým pachatelům, rozhodne se bohatá miss Campbellová provdati se za muže, který učiní konec tomuto rádění zločinců. Všichni její ctiteli stíhají bandity, avšak bez úspěchu. Také cestovatel Sansone pronásleduje zločince, je však přepaden, spoután a spuštěn na saních s vrcholkem srázné horu. Zachrániv se svede krutý boj s netvorem v podobě gorily, zv. Cimaste, který přepadl selské děvče. Sansone přemůže netvora a dopraví ho v kleci do bytu miss Campbellové. Opice osvobodí netvora, který se pustí v zápas s cestovatelem. Když však cestovatel ho zachrání před uhořením, získá si jeho otrocké oddanosti. Cimaste a Sansone přemohou po četných bojích bandity a odevzdají je do rukou spravedlnosti.

»Násilím proti právu«. Ministr Hopkins chce prodati své bezcenné olejové prameny bankéři Bratfordovi, který si vyžádá dobrozdání geologa Kinga. Když dobrozdání dopadne nepříznivě, dá Hopkins Kinga zavraždit a padělá dobrozdání. Bratford koupí prameny a přemění podnik na akciovou společnost. Zámečník Mason jest obviněn z vraždy geologa Kinga a zatčen. Hopkinsův tajemník, který chtěl prozraditi zločiny svého pána, jest úkladně zavražděn. Mason jest odsouzen k smrti pøes to, že není důkazů o jeho vině. Právní zástupce Harway, který obhajoval Masona, jest odsouzen pro podceňování soudnictví ke tříletému těžkému žaláři, kde ho chce Hopkins otrávit. Pravý vrah geologùv je zatčen, avšak přičiněním Hopkinsovým zavřen do blázince. Harway odhalí zločiny Hopkinsovy. Rozlícený dav malých akcionářù, kteří přišli o jméní, utluče zločince.

Film »Za zákon« líčí život policejních zřízenecù, které osud svedl na dráhu zločineckou. Z řady zločineckých scén buď upozorněno na opøetovné přepadení vlaku a vyloupení banky.

»Červená rukavice«. V kraji bohatém na petrolejová zřídla rádi »Supi«, tlupa maskovaných lupičù, která má spadeno na petrolejová zřídla. Lupiči se chtějí zmocnit také bohatého

petrolejového zřídla, zv. »Močál ztracených duší«, jehož plán jest ukryt v červené rukavici. Krutý a šílený boj o tuto rukavici se předvádí ve dvou epochách, zobrazujících skoro výlučně rvačky, zločiny, násilnosti a jiné surovosti.

»Barcelonské tajnosti«. II. a III. epoka líčí nepøetržitou řadu přepadù, vlonopání, pokusů vražd, vyděraèství a j. zločinù. Policejní šéf je ve spojení se zločincem. Zločinec Roberto se stane policejným úředníkem. Je to krvák nejhoršího druhu.

»Příšerné noci«. Evelina opustí svého snoubence Cunninga, který je notorickým pijákem. Cunning se dostane do spoleènosti zločinecké a živí se krádežemi. Eveliné se narodí synáèek, jehož se Cunning zmocní. Po letech se Evelina provdá za konsula Witha. Její manželství je jen zdánlivé šfastné, ježto je bezdøtné. Koneèně Evelina vypátrá Cunninga a požádá ho, aby jí vrátil její dítè za velkou odměnu. Zločinec ji pošle svého vlastního syna, který má konsula okrástì. Hoch provede v domì řadu rafinovaných krádeží a postrelí konsula, který ho překvapil při činu. Policie zatkne zločince. Evelina se setká se svým synem.

Dr. V. Dusil.

Z ciziny.

Dr. WALTER JELLINEK:

Výmarská ústava říše německé a ústavy severoamerická a švýcarská.

(Z díla »Handbuch der Politik« [III. svazek: Die polit. Erneuerung] 1921. — Přel. Dr. Zd. Mach.)

Již před listopadovou revolucí bylo státní zřízení německé říše v mnoha smìrech srovnáváno se státním zřízením severoamerické Unie a švýcarské konfederace. Neboť všechny tři státy byly podle prevládajícího názoru státy spolkovými, všechny tři vyměnily tuto nejpevnější formu pro spojení několika státù za volnější formu, jakou je spolek státù — Amerika v r. 1787, Švýcary v r. 1848, německá říše v r. 1867 a 1871 — všechny tři vtělily své ústavy v ústavní listiny. Ještě větším právem lze všechny tři státy srovnávat nyní, kdy — abychom užili slov Otto Mayera — Germania nezdobí si už své hlavy vencem korun, nýbrž frygickou čapkou.

V severoamerické Unii platí stále pùvodní ústavní listina ze dne 17. září 1787, doplněná pouze 18 dodatky. Pùvodní spolková ústava švýcarské konfederace ze dne 12. září 1848 byla v letech 1872—1874 podrobena celkové revisi; dnes platí ve Švýcařích ústavní listina z 29. května 1874; během let doznala ovšem četných zmèn a dodatkù, z nichž poslední bylo lidem schválené usnesení spoikové z 21./22. listopadu 1919 o zřizování heren. V německé říši platí výmarská říšská ústava z 11. srpna 1919.

Severní Amerika, Švýcary a německá říše jsou demokraticko-republikánskými spolkovými státy. Pøes tento spoleèný podklad a ne-hledě ovšem k socialistickým předpisùm, jež se vyskytujují jedině v ústavě německé, liší se tyto tři ústavy v četných podstatných bozech.

I. Severní Amerika, Švýcary a německá říše jsou státy spolkovými, t. j. státy, složenými z jednotlivých jím podřízených státù, jež mají úèast při tvoření celostátní vûle. Jednotlivé státy v Americe zovou se výslovně »states« (na pø. ústava americká čl. I, 2.), ve Švýcařích dokonce »suverenními kantony« (švýc. spol. ústava čl. 1.), kdežto slovo »země« (»Land«), užívané v ústavě výmarské, ukazuje na to, že zde myšlenka spolkového státu není provedena se stejnou energií, jako tomu bylo v obou druhých ústavách a jmenovitě v ústavě Bismarkové. Avšak pøes to, že německé země ztratily od revoluce mnoho ze své příslušnosti a pravomoci, přece i ony zùstávají státy, které neodvozuji své moci od říše a které by mohly proto právně i bez říše existovati. Správa zahranièní, ve které je spatřován s oblibou podstatný znak státu, chybí jím ovšem úplně; (vým. úst. čl. 78); avšak švý-

Filmové zprávy denního tisku.

(Oběžník ministerstva vnitra ze dne 4. února 1922,
čís. 4096-6.)

(Okresním politickým správám v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, policejnímu ředitelství v Praze, Plzni a Brně a policejnemu komisařství na Kladně a Mor. Ostravě.)

Veřejný tisk si všímá v poslední době nejen všeobecných otázek filmové cenzury, ale i účinku veřejného předvádění jednotlivých filmů na diváky. Ježto ministerstvu vnitra velmi záleží na tom, aby žádná takováto zpráva neunikla jeho pozornosti, a bylo o všech stížnostech, k nimž jednotlivé snímky při jejich veřejném předvádění zavdají příčinu, správně a hned informováno, žádá se tamní úřad, aby pozorně sledoval naznačené filmové zprávy, uveřejněné v listech v tamním správním obvodu a stížnosti veřejnosti proti obsahu a vlivu jednotlivých snímků na diváky. O všech význačnějších pozorováních buď sem ihned podána zpráva.

Státní občanství československé; projití lhůty pro přiznání dle § 9 ústavního zákona.

(Oběžník ministerstva vnitra ze dne 16. února 1922,
čís. 10.660-7.)

(Zemským správám politickým v Praze, Brně a Opavě.)

Bývalí státní příslušníci rakouští, kteří teprve mezi 1. lednem 1910 a 16. červencem 1920, kdy nabyla účinnosti mírová smlouva s Rakouskem, a bývalí státní příslušníci uherští, kteří teprve mezi 1. lednem 1910 a 26. červencem 1921, kdy nabyla účinnosti mírová smlouva s Maďarskem, nabyla domovského práva v některé obci na nynějším území republiky Československé a příslušeli ještě po 1. lednu 1910, třebas sebe kratší dobu, právem domovským do některé obce v bývalé říši rakousko-uheršské mimo nynější území republiky Československé, stávají se podle § 9 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 236 Sb. z. a n., a podle mírových smluv státními občany československými jen tehdy, když podali podle vládního nařízení ze dne 30. října 1920, čís. 601 Sb. z. a n., do 31. prosince 1921 u politického úřadu okresního, v jehož obvodu leží domovská obec, žádost za přiznání československého státního občanství a žádosti této se vyhoví. Kdo takové žádosti včas anebo vůbec nepodal, anebo byl pravoplatně zamítnut, stal se státním příslušníkem toho nástupnického státu, v jehož území leží dřívější jeho obec

domovská, a ztratil tím samozřejmě současně i dosavadní domovské právo v naší obci. K této osobě nelze tudíž přihlížeti nadále jako k státnímu občanu československému a vydati jí domovský list nebo jinak uznati její právo domovské.

Při tom se ovšem, jak již opětne bylo zdůrazněno, podotýká, že osoby, které ještě dne 28. října 1918 byly právem domovským příslušny do některé obce v bývalé říši rakousko-uheršské mimo nynější území republiky Československé a jimž některá obec na tomto území teprve po 28. říjnu 1918 bez předchozího nabytí československého státního občanství dala právo domovské, ať již dobrovolně anebo na základě 10letého pobytu v obci — nenabyly tím práva domovského v obci, poněvadž tyto osoby po 28. říjnu 1918 se staly cizími státními příslušníky a jen po získání československého státního občanství mohly tedy být přijaty do svazku domovského. Na takové osoby se tudíž ustanovení zmíněného § 9 ústavního zákona vůbec nevztahuje.

Tyto okolnosti nechť mají jak politické úřady, tak i obce při zjišťování domovského práva nebo československého státního občanství bedlivě na paměti. Úřady obecní buděž vybídnuty, aby záZNAMY o svých příslušnících, kteří nabyla domovského práva v obci teprve po 1. lednu 1910, přezkoumaly a vymazaly z obecních příslušníků:

a) především ty osoby, které jako příslušníci některé obce v bývalé říši rakousko-uheršské mimo nynější území československého státu teprve po 28. říjnu 1918 byly bez předchozího získání československého státního občanství přijaty do svazku domovského, a dále

b) ty bývalé státní příslušníky rakouské nebo uheršské, kteří získali v obci domovské právo teprve mezi 1. lednem 1910 a 16. červencem 1920, pokud se týče uheršských příslušníků mezi 1. lednem 1910 a 26. červencem 1921, a patřili — byť sebe kratší dobu — právem domovským mezi 1. lednem 1910 a 16. červencem 1920 do některé obce rakouské nebo mezi 1. lednem 1910 a 26. červencem 1921 do některé obce uheršské, mimo nynější území republiky Československé, když nezažádali do 31. prosince 1921 u okres. politického úřadu, v jehož obvodu domovská obec leží, za přiznání československého státního občanství a žádosti jejich nebylo vyhověno.

Z osob, které nabyla domovského práva v obci v době od 1. ledna 1910 až do 16. července 1920, po případě jde-li o osoby, které měly dříve právo domovské v některé obci —

Filmová hlídka.

Filmy zakázané v únoru 1922.

Mimo zákon. Majitel herny Madden, kdysi hlava společnosti štítfci se denního světla, a jeho dcera, kterou znají na policii jako »hedvábnou Molly«, zanechají zločineckého života a chtejí se poctivě živiti. To se nelibí zložincům, s nimiž Madden dříve pracoval. Jejich náčelník, apač »Černý Michal«, vyvolá rvačku, při které strážník přijde o život. Podezření padne na Madlena, který jest odsouzen na 8 měsíců do vězení. Zloděj Billy má z Michalova rozkazu přemluvit Molly k odvážné loupeži, zmocniti se lupu a zanechatí dívku v rukou policie. Ale Billy věří, že Molly zanechala zlodějských choutek a prozradí jí celý plán. Molly je však příliš rozhněvána ne-spravedlivým odsouzením svého otce, chce pomstítí nevinně odsouzeného a provede proto krádež sama. Policie i Černý Michal pasou po dívce i jejím společníku. Černý Michal je vyslídi. Ve hrozné rvačce jest apač zastřelen. Molly jest odevzdána do rukou spravedlnosti s podmírkou, že její nevinný otec bude propuštěn. — Revolver hraje v tomto snímku velmi důležitou úlohu.

Muž, který dvakrát zemřel. André Froissart ustanovil svoji dceru Coletu universální dědičkou a synovce Jérôma Barzaca jejím poručníkem. Jérôme chce se zmocniti Coletna jméní. Když se dívka zdráhá provdati se zaň, zašantročí ji do nevěstince, kde právě skončila prostitutka Evelina sebevraždou. Ohledač mrtvol a pokoutní písar Sibelet vyhotoví úmrtní list na jméno Colety Froissartové, když mu Jérôme smlouvou zajistí polovinu dědictví. Coleta uprchne z nevěstince k matce svého milence, je však na udání majitelky nevěstince zatčena jako zlodějka. Na radu Sibeleta, kterého Jérôme ošidil, udá Coletin milenec Jérôme soudu. Jérôme jest odsouzen k smrti provazem. Jeho milenka podplatí kata, který provede popravu jen na oko. Také lékař se dá přemluviti a svolí, aby se Jérôme přihlásil u vojenského soudu jako desertér. Soud ho odsoudí na galeje. Jérôme uprchne a chce zavražditi Coletu. Lékař tomu zabrání a sám dopraví zločince na šibenici.

Ede Imuth und Verbrechen (snímek totožný se zakázaným filmem »Velký neznámý«). Alma má býti novou obětí pro Parkerovo »peklo lásky«. Harry Peel, lupič komající dobrodiní, vysvobodí dívku z nevěstince a zabezpečí ji bezstarostnou budoucnost. Alma se oddá požívačnému životu; skončí ve vlnách rozbouřeného moře.

Rudá noc. Sochař Harding ukryje Mabel Daytonovou před svými klubovními přáteli, kteří ji podezírají z vraždy hraběte Brida. V klubu je sochař přítomen vražednému útoku na lorda Cennama. Když je podniknut vražedný útok také na Roberta Cowpera, rozhodne se kriminální komisař Tom Hood vypátrati vraha. Pachátem vražedných útoků jest Henry Chatters, jehož bratra Bride a Cowper, mezinárodní to podvodníci, dohnali k sebevraždě. Mabel byla ženou falešného hraběte Brida, kterého opustila pro jeho zločinecký život. Bride se jí pomstil tím, že jí unesl dcerušku. V klubu prosila Mabel Brida, aby jí vydal dítě. Tu se objevil Chatters a střelil po Bridovi, střelil také po Cowperovi, ale po prvé se minul cíle. — Děj jest protkán četnými zločiny a surovostmi (vražedné útoky, přepady, únos, boj s lupiči a pod.).

Hanička čeká bratříčka. Ve statku očekávají narození dítěte a namluví proto Haně, že jí čáp přinese bratříčka. V noci se zdá Haně, že pes obchází kolem domku, kde spí jeho milovaná čubička; pes přislíbí čubičce manželství a ta jej pustí do postele. Hana již nevěří, že čáp nosí děti. — Ve snímku je řada sprostých scén a nápisů (páření slepice s kohoutem, psi v posteli, sprosté jednání porodní báby a pod.).

Žilka a Profesor Žilka v Africe jsou takového rázu, že jsou s to vzbudit pohoršení u každého, kdo ctí svůj mateřský jazyk. Proti ostatnímu obsahu nevznesl censurní sbor žádných námitek, pozastavil se však nad nechutnými scénami, předvádějícími psíka, který koná svoji potřebu, a odkrytí osoby sedící na venkovském záchodě.

Divoká honba. Pitt Nelson chce prodati velké olejové pole řediteli bankovní společnosti Withe a spol. Jeho soused Moorgardt, který pozbýl jméni lehkomyslnou hrou, spatřuje jedinou záchrannu v olejových zříidlech Nelsonových a chce se jich zmocniti stůj co stůj. Najatí bandité vloupají se do vily řediteli Withe a unesou jeho dceru Jane, jíž se Nelson dvoří. Nastane »divá honba« za lupiči, která vyplňuje 5 dílů a je řadou přepadů, útoků, rvaček a jiných surovostí. Detektiv Jimmy osvobodí Jane a zmocní se zložinců. Moorgardt spáchá sebevraždu.

Sejdíři společnosti. Hrabě Lopez zavraždí obchodníka Eycka a oloupí ho o drahotné brillanty. Podezření padne na obchodníkovu neteř Selmu, v jejíž ložnici vrah zanechal zakrvácenou dýku. Selma je zatčena, avšak po krátké vazbě propuštěna pro nedostatek důkazů. Detektiv Smith pátrá po vrahovi, který v přestrojení prchl s lupem do Ameriky. Přes všechny překážky se mu konečně podaří zatknoti zločince a dokázati Selminu nevinu. — Vilné scény, rvačky a podvody jsou vedlejším obsahem tohoto snímku.

Love láska. Kormidelník Wells a Knut Hansen zavraždí a oloupí Juana Olivera a hodí kapitána Olafa Lüttgense do moře. Zložinci svědou vše na Toma Spranga, který byl jejich pomocníkem. Sprang má být oběšen spolu s velezrádcem Cruzem. Přátelé tohoto zločince zachrání oba odsouzence v posledním okamžiku. Cruz se stane majitelem nevěstince a Sprang majitelem opiového doupěte. Wells žije jako »stříbrný král« Walliser a Knut Hansen jako zámožný statkář. Juanita Oliverová, která chce pomstítí smrt svého otce, je zavlečena do opiové krčmy, kde ji chce Wellsův syn Walter znásilnit. Walter zavede vlastní sestru do nevěstince, kde ji chce bohatý stařec znásilnit. Wells zastřelil Waltera, kterého pokládal za syna Sprangova. Když mu Sprang sdělí, že Walter byl jeho vlastní syn a že zavlékl sestru do nevěstince, zastřelil Spranga a pak sebe. Před smrtí se doví, že syn kapitána Olafa Lüttgense vysvobodil jeho dceru z nevěstince.

Snímek »Jedenácté přikázání« (viz Věstník, roč. III., č. 12., str. 471) byl po onravě nápisů propuštěn. JUDr. Václav Dusil.

Filmová hlídka.

Filmy zakázané v březnu 1922.

»Smrtelná jízda bílého náčelníka«. Indiáni s náčelníkem Bloody Foxem v čele přepadnou obchodníka Custeru a jeho dceru Alici. Obchodník je zavražděn a jeho dcera, která se nechce státi ženou náčelníkovou, je zakopána až po hlavu. Farmář Joe Thompson osvobodí Alici a ožení se s ní. Bloody Fox se přestrojí za cowboye a vstoupí do služeb Thompsonových. Podaří se mu zmocnit se Thompsonova sluhy Billa a vylákatí Thompsona, kterého přepadne se svojí bandou a hodí v suds do vody. Billy, jemuž se podařilo uniknouti, vysvobodí svého pána. Thompson s Billym se zmocní Foxe. Banda osvobodí svého náčelníka a zmocní se Thompsona. Když se Thompson osvobodí, zmocní se Fox jeho ženy a po té jeho dítěte. Bill vypátrá úkryt dítěte a vrátí je rodičům. Všichni pronásledují Foxe, který prchá na železnici. Cowboyové vyhodí železniční most do povětrí.

»Lola, a pačova nevesta«. Lola nemůže snést klidný život, jaký vede její bratr, opustí ho a uchýlí se ke svému milenci, apačovi Tobbymu Hitschinovi, do krčmy posledního rádu. Tobby se rve na oko s černochem a Lola okrádá diváky, přihlížející tomuto zápasu. Lola se ubytuje u staré kupličky »matky« Brownové. Lord Westerfield se rozešel s milenkou. Tato se mu chce pomstít a navede Lolu, Tobbyho i černocha, aby ho oloupili. Lord dopadne Lolu, je však okouzlen její krásou a ponechá ji u sebe. Lola provede se svými společníky odvážnou krádež zlatých prutů. Její bratr, který se stal zatím detektivem, pátrá po zlodějích a zatkne vlastní sestru.

»Moriturus«. Lékař Vilmos otravuje morfem barona Mohrungena, aby se zmocnil jeho jméni, jehož chce použiti ke stavbě sanatoře. V jeho zločinném plánu mu nevědomky pomáhá služka Siegnis, která se domnívá, že prášky si zase získá pánovy náklonnosti, jíž se těšila před jeho zasnoubením s Kornelií Körnerovou. Lékař je zatčen a usvědčen ze zločinu.

»Noc v ráji«. Velkostatkář Wojkowicz chce provdati svoji dceru Gaby za Dětřicha z Dubovan. Gaby nesouhlásí a odjede ke své přítelkyni. Do pokoje, který je pro ni připraven, vnikne pobuda, schová se pod postelí a obdivuje svlékající se dívku. Také Dětřicha z Dubovan ubytují v pokoji, kde Gaby spí. Dětřich se domnívá, že tu spí jeho přítel, a ulehne na druhou postel. — Gaby se jde kupat. Také pobuda se vykoupá a pozoruje, jak se Gaby obléká. Dívka se ho nejprve bojí. Pobuda dá jí napíti kořalky; dívka ho chová na klíně a přenocuje s ním na stromě. Druhého dne je zavrou do kozího chlívku, kde je najde Dětřich a velkostatkář, kteří vytýkají dívce, že spala s cizím mužem. Když pobuda prohlásí, že se nic nestalo, padnou si Gaby a Dětřich do náruče. — Ze snímku byly patrně odstraněny nejchoulostivější scény. Je to ubohá slátanina libující si ve sprostotách.

»New Yorker Schreckensnächte«. V newyorském přístavu řádí tlupa lupičů, v jejíž čele je Buck Eliot, inspektor přístavu. Policie a detektiv Donovan pronásledují lupiče a utkají se s nimi v boji na život a na smrt. Inspektor Wills je zastřelen; lupičům se podaří prchnouti. Detektiv Donovan vypátrá, že Buck Eliot je náčelníkem přístavních lupičů, chce ho však varovati před

policí, ježto je manželem jeho bývalé milenky. Tato se rozhodne opustit svého muže. Buck Eliot ji sraží k zemi, takže omdlí a musí být doprovázena do nemocnice. Tu se rozhodne Donovan učiniti Bucka Eliota neškodným. Banda přepadne vlak s hedvábím. Dojde ke strašnému boji. Detektiv je raněn, Buck Eliot je zastřelen.

»Jidáš«. Pilát žádá Tiberia o ruku Klaudie. Císař svolí ke sňatku, poše však hned po sňatku Piláta, jako vladaře do Judee, kde zuří vzpoura, a chce sám »bdít« nad Klaudií. Ježíš Barabáš Magdaleně, k účasti na vzpourě. Všichni se vydají k Ježíši Nazaretskému, který hlásá lásku. Salome si vyžádá na tetrarchovi hlavu proroka Jana. Marie Magdalena odmítá ošklivého Barabáše a jde za Ježíšem Nazaretským. Barabáš štve Jidáše. Zárlivý Jidáš zradí svého mistra. Marie, kterou Pilát zbožňuje, prosí o milost pro Ježíše. Zárlivá Klaudie přislíbí Jidášovi vydat Ježíše, pomuze-li jí zmocnit se Marie. V Mariině vězení sdělí Pilát Klaudií, že Marie milovala jen Ježíše a on v ní miloval obraz Klaudiin. Ježíš jest ukřižován. Jidáš se obětí. — Ve filmu se předvádí řada neslušných scén, lícících smyslnou lásku Jidáše a Barabáše k Marii Magdaleně, dále řada obrazů nahých a polonahých žen, odporná poprava proroka Jana, jehož hlavu si vyžádala Salome, a hnusné scény, znázorňující ukřižovaného Ježíše a oběšeného Jidáše. Film je persifláží bible, této knihy knih.

»Bouře života« nebo »Necklidné důše«. Kristina odloudí ženicha Anfreině, které nabídla přátelství. Anfreina, přesvědčivši se na vlastní oči o zradě Janově, vstoupí do kláštera. Kristina navádí mladého lékaře, aby otrávil jejího manžela. Činí tak proto, aby se přesvědčila, zdali se její milenec dopustí z lásky k ní zločinu. Kristina rozvrátí rodinu Janova bratra, básníka Mauricia, a oloupí tak svoji přítelkyni Zuzanu o rodinné a životní štěstí. Odmlítnutý Jan překvapí Kristinu a Mauricia ve vášnivém objevu. Mezi bratry dojde k divokému zápasu, ve kterém Mauricio zvítězí. Zuzana zastřelí Kristinu.

Film »Jen drápeku viz'« (2 epochy) je vztahován se zakázaným filmem »Na kluzké dráze života«, o němž bylo referováno ve 12. čísle min. roč. na str. 468.

»Chaffeur-kavalír«. Miss Jenny je podle otcovy závěti odevzdati půl gramu radia římské nemocnici. Hrabě Colfiorito vstoupí do služeb bohaté Američanky jako šofér a doprovází ji na cestě do Říma. Lupič Don Juan, který se marně uchází o přízeň miss Jenny, přepadne s banditou auto, zmocní se miss Jenny a přiváže jejho šoféra ke kolejím, aby ho vlak rozdrtil. Banditi odvlekou Američanku do blázince, odkud ji její šofér vysvobodí. Ve filmu je řada rvaček, přepadů a jiných násilností.

»Soudce Lynch«. Černoche Landry je obviněn, že zabil bohatého farmáře. Poštvaný dívka lynchuje Landryho a jeho ženu. Bratr zavražděnýho chce znásilnit Sylvií, schovanku černošské rodiny. Od zneuctění ji zachrání jen mateřské jméno, podle něhož násilník pozná, že Sylvie je ho vlastní dcerou.

JUDr. Václav Dusek

Filmová hlídka.

Kulturně-výchovné filmy z dubna 1922.

Pražské obrázky, serie I.	Vlas a spol., Praha	160 m,
» » II.	» » » , »	180 m,
» » III.	» » » , »	150 m,
» » IV.	» » » , »	160 m,
» » V.	» » » , »	170 m,
» » VI.	» » » , »	160 m,
President ČSR Masaryk v Lánech	Delfa-Film,	300 m,
Praha ve sněhovém hávu	A-B,	250 m,
Tělocvičný snímek, č. 1.	Pathé Frères, Paříž	150 m,
» č. 2.	» » , »	130 m,
» č. 3.	» » , »	140 m,
» č. 4.	» » , »	90 m,
» č. 5.	» » , »	90 m,
» č. 6.	» » , »	150 m,
» č. 7.	» » , »	170 m,
» č. 8.	» » , »	130 m,
Jak vyčiháme ptactvo v jeho úkrytu	» » , »	160 m,
Les Bussaco, Portugalsko	» » , »	300 m,
Kůň (studie pohybů)	» » , »	184 m,
Po norském pobřeží	» » , »	160 m,
Oasa Sidi Misio	Cines, Řím	150 m,
Město Chieggia	» , »	150 m,
Různé ptactvo	Educational-Film, Londýn	160 m,
Lovecké výpravy a rodinné starosti dravců	Svenska, Stockholm	350 m,
Rybáři na Islandu	» , »	180 m,
Sob, přítel a domácí zvíře Laponců	» , »	250 m,
V nemocnici pro zvířata	» , »	170 m,
Postrach malého ptactva	» , »	250 m,
Na dně mořském	Biologický ústav, Helgoland	400 m,
Das Leben und Treiben in der Meerestiefe	Glombeck, Berlín	250 m,
Unsere gefiederten Freunde	» , »	100 m,
Keramika	Ufa, Berlín	300 m,
Na Wettersteinu	B-B, Berlín	250 m,
Obrazy z Bosporu	Ufa, Berlín	320 m,
Die Mitterwaldbahn	Rex-Film, Berlín	105 m,
Seidenspinnerei	D. L. G., Berlín	160 m,
Z Buccari do Spalata	Sascha, Vídeň	180 m,
Pevné a tekuté plyny	Státní výrobná, Vídeň	230 m,
Výroba bronzových odlitků	» , » , »	320 m.

Filmy zakázané v dubnu 1922.

»Pašeráci«. Komteska Erika miluje barona Harta. Její babička a dědeček by ji však rádi propadli za finančního radu Hercena a odvezou ji proto na venkov, kde se má slavit zasnoubení. Hercen obviní Harta, který sem také přijede, z podloudnictví. Detektiv, který je Hartovým přítelem, prohlédne lež a zatkne Hercena a Eričinu babičku a dědečka. Na zakročení Hartovo jsou propuštěni a svolí ke sňatku s Erikou. — Nedostatek vtipu je nahrazen sprostými a neslušnými scénami, při nichž herci vystupují ve spodním prádle. Tak na př. nařídí babička Erice, že nesmí opustit pokoj a že musí vykonati potřebu před ní. Na cestě k nádraží babička ztrácí spodky a upravuje si je neslušným způsobem. Finanční rada hledá štěnice a j.

»Čertova banda«. Lupič Buck Andrade přepadne se svou tlupou vlak a oloupí cestující o všechn majetek. Zvláštní posel přinese náčelníku lupičů zprávu, že jeho matka umírá. Buck Andrade odjede k matce, nařídív bandě, aby v jeho nepřítomnosti ničeho nepodnikala. Umírající matka dozví se o zločijné činnosti synově a přiměje ho ke

slibu, že zanechá dosavadního způsobu života. Zatím lupiči, nemohouce se dočkat návratu svého vůdce, přepadnou vlak, v němž jedou Buck Andrade a také stíhající ho detektiv. Andrade se postaví tlupě na odpor a přinutí ji k útěku. Detektiv zatkne lupiče, který ho omráčí, zmocní se jeho listin a vezme do ochrany státní peníze, vydávaje se za detektiva. Když skutečný detektiv odhalí lupiče, chce tento prchnout i s penězi. Bývalá jeho banda přepadne stanici. Andrade přispěje úředníkům ku pomoci. Proti pomocnému vojenskému vlaku pošlou lupiči prázdnou lokomotivu. Andrade zabrání srážce. Ve stanici se rozvine bitka. Zločinci podlehnu a jsou побiti nebo zatčeni; jejich náčelníku jsou zločiny prominuty.

II. a III. epocha filmu »Muž se železnou pěstí« jsou totožné s II. a III. epochou filmu »Lékař bláznů«, o jehož zákazu bylo referováno ve 12. čísle minulého ročníku Věstníku na str. 470. Firma změnila titul a jméno výrobce a předložila snímek takto pozměněný znovu k censuře.

»Dceara pomsty«. Ing. Bernd Olden zruší zasnoubení s Hedou, když mu jeho přítel Jiří prozradí, že její matka má temnou minulost. Hedina matka sdělí před smrtí své dceři, že jejím otcem jest otec Jiřího, který ji svedl, slibuje jí manželství, přes to, že byl ženat. Rodiče vypudili Hedinu matku, která se stala později majitelkou vykřičného domu. Z výdělku platila pobyt v pensionátě Hedě, která netušila, jaké má matka zaměstnání. Heda se chce pomstít otci a vláká proto Jiřího a Kitty do nevěstince, který převzala. Pak vyzve otce, aby se přišel podívat na své děti do nevěstince. Tento prosí Hedu na kolenu, aby mu vydala jeho děti, ale marně. Zpustlý Jiří zůstane v domě a také Kitty nechce dům opustit. Heda se vzdá pomsty teprve, když ing. Bernd Olden ji o to požádá.

»Případ Gembalského«. Bankéři Arturu Hartwigovi bylo již po druhé ukradeno z pokladny 10.000 marek. Jeho přítel Dr. Kainz, který hlídá v noci pokladnu, spatří, jak Michaela, bankéřova mladá chot, otevře pokladnu, vykraade ji a opět uzavře. Nato otevře Michaela domovní dveře a odevzdá peníze muži, v němž bankéř i jeho přítel poznávají dobroduha, vydávajícího se za barona Vardorfa. Michaela předstírá, že jednala pod hypnotickým vlivem baronovým. Její muž ji uvěří. Teprve, když se přesvědčí na vlastní oči, že ho chce Michaela otrávit, vyžene ji. Michaela tvrdí, že je nevinna a sama učiní oznámení státnímu zástupci. Veřejné mínění i soudcové jsou na straně krásné Michaely. Teprve když dr. Kainz předloží dopisy z nichž je zřejmo, že Michaela chtěla zavraždit svého muže, aby se zmocnila jeho jména, odsoudí soud krásnou hříšnici.

»Studentenulk«. Student Rudi napsal svému bohatému strýčkovi v Americe, že jest ženat a má dvě děti a že potřebuje mnoho peněz. Bohatý strýček mu odpíše, že ho brzy navštíví. Když studentův bohatý tchán nechce svoliti ke sňatku, převlékne se studentův přítel za jeho ženu a vypůjčí si dvě děti. Strýc je spokojen. Teprve, když přijde studentova nevěsta, řekne Rudi strýci pravdu. — Děj, proti němuž není zásadních námitek, byl přičiněním spolupůsobících herců proveden způsobem neslušným a odporným, takže veřejně předvádění tohoto snímku by se příčilo veřejné mravnosti. Zejména se poukazuje na neslušné scény ve studentském pokoji, které vrcholí v tom, že vypůjčené děti pokálejí strýčka z Ameriky a student, převlečený za Eulalii, ho utírá. Nato si mu sedne na klín. Také ostatní studenti, převlečení za ženy, objímají neslušným způsobem strýčka z Ameriky. O hře ostatních herců nelze také říci, že je v mezech slušnosti.

»Tajemství New Yorku« (I. a II. epocha.) V New Yorku řádí tajemná banda lupičů, nazvaná »Černá ruka«, proti níž je policie bezmocná. Jacky, bývalý člen této bandy, odevzdá Tayloru Dodgetovi listiny, které mají přispěti k dopadení zločinců. »Černá ruka« se chce zmocnit těchto listin. Zločinci usmrť Dodgeta elektrickým zařízením, které připnou k jeho telefonu. Nato se vloupají do jeho pokladny, ale nenajdou kompromituječích listin. Chemik Justin Clarel se ujme pátrání po zločincích. Zločinec se vplíží do ložnice Dodgetovy dcery, která ví o úkrytu listin, omámlí ji lékem, odcizeným v sanatoriu, a přiměje ji k tomu, že označí úkryt dokumentů a napíše Clarelovi dopis, v němž ho žádá, aby upustil od dalšího pátrání do vrazích jejího otce. Clarel uzdraví dívku a tato vylíčí, co se s ní v noci událo.

»Poslední hodina«. I. díl »Dvojnásobný vrah«. Helena Bernardová navede svého milence, aby zavraždil jejího nemocného muže. Po vraždě učiní oznámení na policii. Obávajíc se, že bude sama zatčena, uprchne s milencem do ciziny. Aby se vyhnula zatčení, zastřelí se. Její milenec jest odsouzen k smrti pro dvojnásobnou vraždu. — II. díl: »Do pís«. Manžel uškrtí svou ženu, kterou podezřívá z nevěry. Tulák, který byl dopaden v lese, kde byla vražda provedena, je zatčen jako podezřelý z vraždy. Manžel trápen výčtkami svědomí sám se udá. — III. díl: »Amorova střela«. Mladý muž slibuje vdavek chtivým a bohatým starým pannám manželství a vypůjčuje si od nich peníze. Oklamané prohlašují u soudu, že nebyly poškozeny. Obžalovaný jest osvobozen. — IV. díl: »Pohlesk«. Manželka, jejíž muž navštěvuje často klub, ztráví večer s přítelem svého muže v chambre separée, kde ztratí kabelku s navštívěnou venkou. Toho využije číšník k vyděračství. Záletnice ho zavraždí. Soud ji osvobodí. — V. díl: »Alibi«. Odmlítnutá milenka velkoměstského apače udá milence pro loupež, kterou provedl v klenotnickém krámu. Při soudním líčení prohlásí nová milenka apačova, že byl obžalovaný u ní. Apač jest osvobozen.

»Das Geheimnis einer Nacht«. Edmund Darville byl probodený dýkou před osamělým domkem. Zjistí se, že v tomto domku měl hrabě Valicourt schůzky s neznámou dámou. V domku nalezen je plášť Isabelli, ženy zavražděného. Isabella zhlédla. Hrabě Valicourt nechce prozraditi jméno dámý, s níž měl osudné noci v osamělém domku dostaveníčko, a nemůže tak prokázati své alibi. Když je v jeho bytě nalezena tobolka zavražděného, jest odsouzen pro vraždu na 20 let do žaláře. Dědicem zavražděného se stane jeho bratranc Charles Chapart. Šílené Isabelle se narodí dítě. Chapart vydává malou Pavlu za vlastní dítě. Uplynou léta. Jan, syn pro vraždu odsouzeného hraběte Valicourta, se zamiluje do Pavly. Isabella nabude jasného vědomí a vyslechně hádku mezi Chapartem a Terezou a zví tak, že Pavla jest její dcerou. Svoje podezření sdělí Janovi, který usiluje, aby otcův proces byl obnoven. Chapart najme pomocí lékaře, který mu pomáhal již dříve při jeho zločinném počinání, zlosyna, aby zavraždil Isabellu i Pavlu. Plán Chapartův jest zmařen neznámým cizincem, v němž Jan pozná svého otce. Chapart se chystá k útěku, dříve však chce se pomstít Janovi. Kulka, určená Janovi, usmrť vlastní dceru Chapartovu. Chapart dozna, že zavraždil Edmunda Darvilla, aby se zmocnil jeho jména, a že uvalil podezření na hraběte Valicourta, který byl milencem jeho ženy. Zločinec skončí sebevraždou.

»Lidomorna«. (Ze zápisů slepého Dra Griffitha.) Milionář Mackay, který ustanovil slepého Dra Griffitha svým dědicem, onemocní a dopíše proto Griffithovi, aby ho navštívil. Dr. Griffith ukáže tento dopis Dr. Hornerovi, který ho ošetruje, a vypravuje mu, jak přišel o zrak. Jako lékař v Chicagu byl povolán k bohatému Číňanu, který ho požádal, aby vyňal srdce jeho ženě a jejímu svůdci. Číňanův sluha odnesl ženu svého pána a chtěl pomoci také Dru Griffithovi k útěku. Žena šťastně unikla. Griffith byl chycen a pak oslepen. Když Dr. Horner vyslechl tento příběh, zmocnil se dopisu a zaměnil jej za jiný dopis, v němž se sděluje Dru Griffithovi, že Angličan Mackay zemřel. Dr. Horner se vydává za slepého Dra Griffitha a svoji milenku Maud za svoji dceru. Později zakoupí Dr. Horner cirkus. Mackay přistihne Dr. Hornera, jak bez černých brýlí objímá se s Maud,

a zví tak, že byl podveden. Dr. Horner se vrhne na Mackaye, zardousí ho a posadí jeho mrtvolu do křesla, aby vzbudil zdání, že zemřel smrtí přirozenou. Dr. Horner přistihne Maud s krotitelem lvů a chce se jí pomstít. Krotitel zavře Hornera do lví klece, kde tento hrůzou zšílí. Je vidět smečky lvů a v jejich středu také slepého Dra Griffitha. Dr. Horner je dopraven do ústavu choromyslných, uprchne však a vrátí se do svého bytu, kde dopadne Maud s krotitelem. Šílený Dr. Horner zavraždí dýkou Maudina milence, kterého pokládá za Mackaye.

»Posluha č. 73«. Karel Besant napíše svému strýci, že je na smrt nemocen, a požádá ho, aby zaplatil jeho dluhy. Když strýc přijede, přemluví Besant posluhu, aby hrál mrtvého. Posluha popije na úmrtním lůžku z láhve, zavolá si svou ženu, jež se ukryje pod pokrývkou na úmrtním lůžku, hledá pod posteli a v nočním stolku noční nádobu, skrývá se v koupelně za klosetem a pod.

»Z deníku ženského lékaře«, II. díl »Lež a pravda«. Ingrida, která má před svatbou s Gerdem Torstenem, je znásilněna propuštěným čeledinem. Domácí lékař jí radí, aby se svěřila svému snoubenci ještě před svatbou, Ingrida však neuposlechne jeho rady. Lékař naznačí Gerdovi, co se stalo. Po návratu se svatební cesty pozná Ingrida, že je těhotná, a zavolá si holičovu ženu, která ji zbaví plodu. Domácí lékař, dozvěděv se jméno ženy, která provedla nedovolenou operaci, vyhledá ji a činí jí výčitky před jejím mužem, který nevěděl o této činnosti ženině. Holič se podřeze břitvou. Ingrida se uzdraví a žije ve šťastném manželství.

Snímek »Na šikmém ploše« je totožný se snímkem »Mimo zákon«, o němž bylo referováno ve 2. čísle tohoto ročníku, na str. 49. Byly z něho odstraněny pouze některé scény a předělány některé náписy. Touto opravou nebyla pozměněna zločinecká tendence filmu, která byla důvodem prvního zákazu.

»Tragedie Ruska«. Poslední dny vlády cara Mikuláše II. — Kerenskij. — Lenin a Trockij. — Z ciziny zavlečená hesla komunismu naleznou v ruské zemi úrodnou půdu, neboť ruský lid je dobrácký, bez jakéhokoli školního vzdělání, oddán alkoholu, lehko vznětlivý a nepřipravený na budoucí svobodu. Jen tím lze vysvětliti, že ještě dnes teče v Rusku krev. Neorganisovaný a pomstychtitivý dav jest ovládán několika lidmi, kteří využívají ducha času. Noví uchvatitelé moci v Rusku ponechávají revoluci volný běh a tak zuří t. zv. komunistickým vůdcům hlavně o moc a penize. Bolševismus triumfuje. Denně se pořádají revoluční slavnosti. Prohlídky a zatýkání jsou na denním pořádku. Věznice jsou přeplněny a soukromé byty se přeměňují v žaláře. — Zpupnost a násilí bolševických vůdců. — Žaláře. — Před exekucí jsou vězni nuceni k těžké práci. Bolševičtí komisaři se mezi tím oddávají orgiím. Kyjev jest obsazen Denikinovým vojskem. Oběti obapolních ohavností. — Hromadné pohřby občanské války.

Film »Za zákon«, o němž bylo referováno v 1. čísle tohoto ročníku na str. 23, byl po přeprovádění propuštěn. Dr. Václav Dusil

Z ciziny.

JAMES BRYCE:

Jak se vyvíjela a zdokonalovala ústava Spojených států amerických.

Překlad XXXI. kap. knihy »The American Commonwealth«. — Přeložil Dr. Zd. Mach, sekční rada ministerstva vnitra.

Ústavu Spojených států amerických probrati jest ještě s jiného hlediska. Ústava Spojených států jest nejen základním zákonem státním, ale jest i zákonem neměnitelným, což znamená, že nemůže být změnena zákonodárným sborem Unie vůbec a že i změna, kterou může provést pouze lid, vyžaduje velmi pomalého a nesnadného postupu. Jak je možno, že život státu, jehož samotné jméno vzbuzuje v nás představu ustavičného pohybu a pokroku, jest určován systémem a jest řízen ústavní listinou, jež po léta a po staletí zůstává bez jakékoliv změny?

»Ústavou« státu nebo národa rozumíme ony předpisy, resp. zákony, jež určují formu státního zřízení, jakož i práva a povinnosti státu naproti občanům a práva a povinnosti občanů naproti státu. Tyto předpisy nebo aspoň nejdůležitější z nich, bývají obsaženy

v jediné listině, jako tomu jest na př. v ústavě švýcarské nebo belgické, nebo bývají roztroušeny v řadě zákonů a sbírek soudních rozhodnutí, jako je tomu v ústavě anglické. Toto rozlišování má značný praktický dosah. Ještě důležitější rozdíl je však v tom, že v některých státech ony předpisy, resp. zákony, jež tvoří ústavu, může dávat a měnit obyčejný zákonodárný sbor právě tak jako všechny ostatní zákony, kdežto v jiných státech tyto předpisy postaveny jsou nad obyčejný zákonodárný sbor a mimo jeho dosah, ježto může se na nich usnášeti a může je měnit pouze určitá vyšší autorita.

Ve státech prvého druhu t. zv. ústava není nicím jiným než souhrnem oněch zákonů — a ovšem i zvyklostí a soudních rozhodnutí, — jež mají vysloveně politický ráz; tato definice jest však tak neurčitá, že nemá vě-

Hromadné cestovní pasy pro společné výpravy. — Zákaz.

(Oběžník min. vnitra ze dne 17. května 1922,
čís. 39.707—5.)

(Československé tiskové kanceláři v Praze. — Zemské správě politické v Praze, Brně, Opaře, úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska (administrativní oddělení) v Bratislavě a civilní správě pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě na vědomí.)

Poslední dobou množí se žádosti, podávané pasovním úřadům o vyhotovení tak zv. »hromadných cestovních pasů« pro určité skupiny osob ku společnému zájezdu do ciziny.

Instituce takových hromadných pasů jest zákonodárství Československé republiky až na výjimky pasů rodinných a pasů hromadných pro vystěhovalce, neznáma a nemůže tudíž takovým žádostem býti vyhověno.

Podávání žádostí za vydání tak zv. hromadných pasů jest tudíž bezúčelným.

Filmová censura, nové censurní lístky.

(Oběžník min. vnitra ze dne 10. května 1922,
čís. 37.525—6.)

(Všem politickým a policejním úřadům I. stolice v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opaře, administrativnímu oddělení úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě, civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě, presidiu ministerské rady v Praze, kanceláři prezidenta republiky v Praze na vědomí.)

(Svazu filmového průmyslu a obchodu v Praze II., Václavské nám., hotel Štěpán č. 37, Spolku majitelů kinematografů v Praze II., Vodičkova ulice č. 40, Sdružení čsl. výrobců a půjčovatelů filmových v Praze-II., Vodičkova ulice čís. 20, na vědomí s podotknutím, že z důvodů v oběžníku uvedených vydá ministerstvo vnitra na příště na cenzurovaný film kromě originálu nejvýše pouze 4 kopie censurního lístku. Opotřebí-li se tyto censurní lístky a budou-li ministerstvu vnitra vráceny, vydá toto nové kopie.)

V poslední době bylo opětně zneužito censurních lístků podvodným způsobem buď pro jiné snímky, než na které byly vydány, tím, že v nich název filmu byl změněn, anebo že v nich bylo paděláno ustanovení o tom, je-li film způsobilý pro mladistvé či nic. Aby se zabránilo těmto a podobným machinacím, bylo ministerstvo vnitra nuceno pozměnit dosavadní formu censurních lístků a vydalo proto nové formuláře, jejichž vzor se připojuje.

Majitel biografu je povinen předložit tamnímu úřadu censurní lístek k nahlédnutí dříve, než film předvádí ve svém podniku,

což na příště na rubu nových censurních lístků okresní správa politická v každém případě také razítkem potvrdí a připojí datum, kdy se tak stalo.

Zároveň se tamnímu úřadu ukládá, aby censurním lístkům a zejména všem opravám a změnám v nich provedeným věnována byla zvláštní pozornost a při pochybnosti o pravosti censurního lístku vyžádán byl neprodleně zdejší pokyn.

Dnem 30. června 1922 pozbývají platnosti všechny censurní lístky vydané ministerstvem vnitra do konce roku 1920, které nemají ještě na zadní straně censurního lístku vyhotovený obsah filmu.

Dne 31. října 1922 pozbudou pak platnosti také všechny ostatní censurní lístky, na jejichž zadní straně je sice jejich obsah vylíčen, které jsou však zhotoveny na zelené čtvrtce papíru, který není vyčárován, takže 1. listopadem t. r. počínajíc, budou platnými pouze censurní lístky vyhotovené podle připojeného vzoru. Neplatné nebo vadné censurní lístky, které budou tamnímu úřadu předloženy po uvedených lhůtách, buděte zabaveny.

Při této příležitosti se tamnímu úřadu opětovně co nejdůrazněji ukládá, aby v zájmu veřejném věnoval náležitou péči dozoru nad představeními kinematografickými, zejména v tom směru, zdali se předvádí skutečně snímek, na který předložený censurní lístek zní. a to tak, jak podle tohoto lístku je dovoleno snímek předváděti.

Náhrada ošetřovacích výloh a chudinských podpor do cizozemска.

(Oběžník min. vnitra ze dne 12. května 1922,
čís. 1474—7.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opaře. — Úřadu zmocněného ministra pro správu Slovenska v Bratislavě a panu chefu cívilní správy Podkarpatské Rusi v Užhorodě na vědomí a k dalšímu opatření.)

Vzhledem k opětným dotazům v příčině náhrady výloh chudinského zaopatření za československé příslušníky, vzniklých po převratu, do nástupnických států bývalé říše rakousko-uherské, sděluje ministerstvo vnitra, že jak již přípisem ze dne 13. července 1921, č. 46215, bylo všem zemským správním výborům z podnětu ministerstva věcí zahraničních v Praze ze dne 12. června 1921, čís. 15988/práv., oznámeno, jedná se mezi republikou Československou s jedně a Rakouskem, Maďarskem, Polskem, Jugoslavii, Italií a Rumunskem s druhé strany podle zásady konvence Eisenašské ze dne 11. července

Filmová hlídka.

Kulturně - výchovné filmy z května 1922.

Vztekliná

Lov ryb v rožmberském rybníku	
Bekyně sosnová	
Český ráj »Turnovsko«	
Divy na dně mořském	
Francouzské děti za války	
Dřevní průmysl v britské Kolumbii	
Konstrukce čtyřcylindrové lokomotivy	
Ruční výroba provazů	
Železniční doprava v Anglii	
Stavba lokomotiv v Anglii	
Napříč Sudanem	
Podivuhodní obyvatelé vod	
Universal Journal č. 44 (Pohledy na měsíc dalekohledem)	
Obrazy z poloostrova Krymu, I.	
Obrazy z poloostrova Krymu, II.	
Základy Einsteinovy teorie relativity	
Mariánské Lázně	
Obrazy z kladského pohoří	
Karlovy Vary	
Cesta půvabným Finskem	
Výroba cigaret	
Drahou na Pannu do oblasti věčného ledu	
Ze života mořských krabů	
Erblühende Pflanzen	
Korsika	
Výroba kameniny	
Berchtesgadenský kraj v zimě	
Obrázky ze Švýcar	
Záchrana v Alpách	
V boji s horou	
Přítel přírody	
Ukázky z drůbežárny	

Interní klinika vys. školy zvěrolékařské v Brně	250 m,
Orbis, Plzeň	150 m,
Wittman a Kabát, Plzeň	290 m,
Poja, Praha	260 m,
Pathé Frères, Paříž	1025 m,
Section mil. franc., Paříž	650 m,
Educational-Film, Londýn	120 m,
»	250 m,
»	130 m,
Rexbith, Londýn	375 m,
»	285 m,
James Hodson, Londýn	1546 m,
Svenska, Stockholm	120 m,
Universal, New-York	200 m,
Bufa, Berlín	215 m,
»	197 m,
Colonna-Film, Berlín	1890 m,
D. L. G., Berlín	90 m,
»	100 m,
»	112 m,
Gloria-Film, Berlín	181 m,
Industrie-Film, Berlín	180 m,
Kriegeldorf, Berlín	540 m,
Lo-Zoo-Film, Berlín	130 m,
Universum, Berlín	170 m,
Welt-Film, Berlín	300 m,
»	215 m,
»	150 m,
Freiburger-Fabrik, Freiburk	427 m,
Freiburger-Fabrik	368 m,
Bavorská sport. spol., Freiburk	1560 m,
Matador-Film, Vratislava	500 m,
Státní výrobna ve Vídni	150 m.

Filmy zakázané v květnu 1922.

»Krysý«. Zločinec Bruno Mechelke uteče z policejního auta a ukryje se u své sestry, ženy zednického políra Johna. Brunovým útočištěm je půdní skladiště divadelního ředitele Hassenreutera, které vyhledávají nejen Hassenreuter, ale i jeho dcera k milostným dobrodružstvím. Na půdě navštěvuje zločince malá Selma, starší to dítě slečny Knobbové. Tato chodí »bumlovat«. Selma musí ukrást kousek živobytí u cizích lidí pro sebe a svého malého bratra. V domě bydlí také Pavla Pieperkarcková, polská služka, která je v nejvyšším stupni těhotenství a chce v zoufalství skočit do vody nebo zavraždit milence, který ji opustil. Paní Johnová ji přemlouvá, aby vyčkala, až se jí dítě narodí, a pak jí je odevzdala, neboť namluvila svému muži, že očekává dítě. John se těší na dítě a nechce nic mít se svou milenkou. Pavlu přepadnou na půdě porodní bolesti právě ve chvíli, kdy sem zavedl ředitel Hassenreuter svoji milenkou a kdy také kandidát Spitta má tu dostaveníčko s ředitelovou dcerou. Paní Johnová si po-nechá Pavlínino dítě. Když později žádá Pavla svoje dítě zpět, zavede ji Bruno do nízké krčmy, opije ji a pak ji zavraždí. Bruno chce uprchnouti po střeše, je však zatčen. Paní Johnová skočí z okna.

»Bankovní vyzvědač«. Na návod své ženy Dagny zpronevěří pokladník Halm velký obnos ve státní bance. Dagny je členkou mezinárodní družiny dobrodruhů a milenkou Palliniho, vůdce této bandy. Halm se stane nástrojem jejich zločinných podniků. Bandité se chtějí dostati podzemní chodbou k tresorům státní banky, jsou však v posledním okamžiku chyceni.

»Bodega v Los Cuerros«. Erik Rosse je šťastným světákem. Hra, tanec, flirt a milování jsou jeho zaměstnáním. Náhodou se setká s Ellen Odéhovovou a zahorí k ní silnou lásku. Ellenina velitelka závidí děvčeti náklonnost Erikovi a obratnou intrikou rozloučí oba mladé lidi. Ellen je zašantročena do nevestince, který provozuje paní Florisová pod pláštěkem obchodu se starožitnostmi.

»Láska lupičova«. Bandita Rojas, postrach mexické krajiny, se zamiloval do Mercedes Castanedy, dcery farmářovy. Vyplení farmu, zabije otce a pronásleduje dívku a jejího ochránce Thorna krok za krokem. Dick Gale, Thornův komárad, zachrání dívku a ukryje ji v domě farmáře Beldinga, kde přijme místo šafáře, aby byl nablízku farmářově dceři Nelly. Rojas obléhá farmu se svou bandou, takže Dick musí uprchnouti s Mer-

cedes do hor a sváděti stálé boje s lupiči. Bandité přiváží Thorna na kládu, která s ním pomalu padá na jedovatou rostlinu. Indián zachrání Thorna a spoutá bandity. V sopečném kráteru přepadnou lupiči Indiána a jeho druhy. Rojas se zmocní dívky. Indián mu ji vyrve a škrtí ho na kraji propasti. Dick s Indiánem objeví ložisko zlata. Nelly se provdá za Dicka. — Přepady a rvačky jsou hlavním obsahem tohoto filmu.

»Děvče z temné ulice.« (Žebravá hračka z kurfirstské hráze.) Eva, živící se prodejem zápalek, je na cestě domů přepadena několika pobudy. Percy Warren ji osvobodí. Na jeho radu se uchýlí ke Gerdě Meinburgové, kde ji přepadne Jindřich Letow, zavře ji do kufra a odvezete do předměstského brlohu. Také Percy Warren je zde uvězněn. Oba jsou vysvobozeni. Warren chce pojmiti Evu za ženu, vzdá se však svého úmyslu, když spatří Evu v zábavní místnosti v náruči cizího muže. Po četných překázkách spočine Eva v náruči Warrenově. — Ve filmu se předvádí velká řada zločinných a jiných surových scén.

»Dáma a tulák.« Velkoprůmyslník Blank se oženil s vychovatelkou Evou, kterou touha po svobodě přivede do náruče potulného malíře. Její nemanželské dítě se stane milenkou kinoherce a oddá se kočímu; poté provdá se za prodluženého šlechtice, kterého však opustí hned po svatbě, a seznámí se s vlastním bratrem. Když tento se dobývá v noci do její ložnice, vyskočí oknem a utopí se.

»Trosečníci.« Dr. Hutt cestuje se svojí těžce nemocnou milenkou. Annemarie Satorinská láká Dra Hutta a dožene ho k tomu, že nemocnou otráví. Vrah se sám udá, jest však pokládán za šilence a zavřen do blázince. Huttovi se podaří uprchnouti a skrýti se v majáku. Annemarie pluje se svým mužem po moři. Lodníci se vzbouří, zavraždí jejího muže a kapitána a provádějí s Annemarií orgie. Loď ztroskotá. Annemarie se zchrání a setká se s Huttom. — Film je nepřetržitou řadou zločinů a surovostí.

»Aus den Wogen des Meeres getötet.« Rybářova žena vychovala Nancy, která jediná přežila ztroskotání parníku, se svým synem Danem a jeho přítelem Jimmem. Po letech se Nancy provdá za Dana. Dick Fenton, který prohrál své jmění, má děditi po strýci, prokáže-li, že Nancy je mrtva. Proto navede Jimma, aby Dana utopil. Když se plán nezdaří, chce Fenton Nancy znásilnit. Dobrodruh Sealcher, Fentonův přítel, probodne Jimma nožem Danovým. Dan jest od souzen k smrti. Trest je mu přeměněn na doživotní žalář, kde se setká se Sealcherem. Oběma se podaří prchnout. Stráž postřelí Sealchera, který před smrtí dozná, že je vrahem Jimmovým.

»V těžkém podezření.« Bankéř Wareing je zavražděn. Jeho sluha Jason je zatčen jako podezřelý z vraždy. Apač Bill dozná, že se vloupal do bankéřova domu, tvrdí však, že Wareing byl již mrtev. Na návrh Dra Bartona koná policie několik spiritistických seancí. Ve spiritistickém poblouznění dozná Dr. Barton, že sám zastřelil bankéře, zmocnil se náhrdelníku a vykonával již delší dobu vliv na bankovního úředníka, který mu nosil peníze na účet Wareingův.

»Zlatá klec.« V malém království je prooven státní převrat. Neoblíbený král je svržen a na trůn je nastolena jeho dcera, kterou lid zbožňuje. Mladá královna jde v přestrojení venkovany mezi lid, aby poznala jeho tužby, neboť ministorský předseda úmyslně ji zatajuje pravý stav, chtěje se sám zmocnit trůnu. Královna se setká

s princem Borisem, který se vzdal královského titulu a žije mezi lidem. Ministorský předseda dá zatknoti královnu a lidem zbožňovaného Borise. Vězňům se podaří včas uniknouti z vězení. Osvobozená královna prohlásí lidu, že bude nejen jeho královou, ale také přítelkyní, a na důkaz toho pojme lidem zbožňovaného Borise za manžela. — Film obhajuje protilidovost monarchického systému.

»V plamenech a mořských hlubinách.« Gur Andor vynalezl podmořské saně. O vynálezu se dověděla argusanská královna, která chce se zmocnit vynálezu za každou cenu. Dr. Mira Pegusa ukradne se svými pomocníky plány tohoto vynálezu a odváží je do vlasti. Koridelník pozná v modelu a plánech pověstný vynález své vlasti. Loď je vyhozena do povětrí. Gur Andor zhotoví bez plánu podmořské saně, které zvláštní vlak veze na pokusnou stanici. Dr. Pegusa vyhodí se svými pomocníky most do povětrí, domnívaje se, že ve vlaku jede také vynálezce. Gur Andor, který nedoprovázel svého vynálezu, zřídí nový stroj a sjede s ním do hlubin mořských. Dr. Pegusa zmocní se vynálezcovy snoubenky a uvězní ji v kleci, kterou chce vyhodit do povětrí. Gur Andor zachrání v posledním okamžiku svoji snoubenkou. Dr. Pegusa naleze smrt při výbuchu svého tajného skladiště střeliva. — Film je řetězem zločinů a násilností (krádeže, rvačky, vyhození mostu do povětrí, věznění a jiné násilnosti).

»Cizinec.« Dr. Tyke ovládá železnou pěstí městečko Coyote, kde má tančírnu. Tento zločinec, před nímž žádná žena není jista, chce se zmocnit mulatky Betty Lugové. Když mu dívka odporuje, chce jejího otce zavřít do blázince. Odvážný cizinec zmaří jeho úklady a děvčeti se podaří uprchnouti s otcem do Mexika. — Film obsahuje řadu rvaček.

»Cesta peklem.« Herec Holl jest odsouzen pro vraždu divadelního ředitele na 15 let do žaláře. Policejní komisař Brown se ujmí jeho syna Boba a vychová ho. — V krémě »U černé Grety« se schází společnost falešných hráčů, penězokazní a zlodějů. Její vůdce »Červený Jack« rád by získal pro svoji společnost Holla, který má být propuštěn z vězení, a maří proto jeho pokusy, živiti se poctivě. Plán se mu podaří. Holl používá svého hereckého umění páchá zločiny v různých maskách a přestrojeních. V boji s policisty zastřeli Bob svého otce.

»A Woman in Grey« (»Žena v šedém«). I. a II. epocha. Bývalý státní zástupce Amory koupil v dražbě rodny dům, ve kterém byla zavražděna společnice jeho žemřelého otce Haynesová. Adoptovaná dcera paní Haynesové byla od souzena pro vraždu k doživotnímu žaláři, kde po pěti letech zemřela. V Amoryově domě jest ukryt poklad; skrýše jest označena v závěti otce státního zástupce. John Hunter, který hledá tuto závět, má nebezpečného odpůrce v tajemné »ženě v šedém«. Tom Thurston, Amoryův tajemník, miluje tajemnou ženu a je jejím pomocníkem. Všichni považují tajemnou ženu za služku adoptované dcery paní Haynesové. John Hunter snaží se zmařiti plány tajemné ženy. — Celý řetěz rvaček, přepadů a jiných surovostí.

»V mocí spáru« (Im Banne der Kralle). Lupičský spolek »Spár« má účelně zařízené místnosti: neviditelné dveře, sklepéní, jímž se spouštějí do vody osoby, které mají zmizeti s toho světa a pod. »Velmistrem« tohoto spolku je markýz San

Gallo, zároveň místopředseda dozorčí rady komerční banky, kterou vykrade se svou bandou. Člen této bandy okrade Viktora Armanda a získá ho pro bandu. »Spár« mu uloží nejprve tři zkoušky (vraždu policejního komisaře, krádež náhředníku a loupež listin u pol. presidenta). Když se Armandovi tyto úkoly nezdají, vpálí mu lupiči značku

na záda. Banda přepadne vlak s transportem zlata. Na konec jsou lupiči zatčeni. — Krádeže, loupeže, přepady, útoky a jiné surovosti nejsprostšího rázu. Film »Žena na želvě« nebo »Bajadéra« (Věstník, roč. III., str. 469) byl po přepracování propuštěn.

JUDr. Václav Dusil.

Z ciziny.

JAMES BRYCE:

Dodatky k ústavě Spojených států amerických.

Překlad XXXII. kapitoly knihy »The American Commonwealth«. Mach, sekční rada ministerstva vnitra. Přeložil z angličtiny dr. Zd.

Muži, zasedající r. 1787 v konvenci, nebyli tak domýšliví — jako někteří starověcí zákonodárci-filosofové nebo jako kodifikátor na trůně, císař Justinian, — aby se domnívali, že jejich dílo může přetrватi věky bez změny. V článku V. ustanovili, že »kongres, kdykoliv dvě třetiny obou sněmoven uznají to za potřebné, navrhne dodatky k této ústavě, nebo k žádosti zákonodárných sborů dvou třetin všech států svolá sjezd (konvenci), aby navrhl dodatky, jež v obou případech budou platny v každém směru jako část této ústavy, schválí-li je zákonodárné sbory tří čtvrtin všech států, nebo konvence tří čtvrtin jich podle toho, který způsob bude navržen kongresem«.

Jest proto dvojí způsob, jak připraviti a navrhnuti dodatky:

A) Kongres může buď sám připraviti a navrhnuti dodatky, k čemuž jest potřebí dvoutřetinové většiny v obou sněmovnách, nebo

B) zákonodárné sbory dvou třetin všech států mohou požádati kongres, aby svolal zákonodárné shromáždění (Constitutional Convention). Kongres, jenž nemá vůbec možnosti žádat zamítat, konvenci svolá; a konvence, jakmile se sejde, vypracuje a předloží dodatky. Není předpis o složení konvence a volbách do ní, a proto se zdá, že rozhodnutí o těchto záležitostech jest ponecháno kongresu.

A podobně jsou i dva způsoby, kterými dodatky, vypracované a navržené některým z předcházejících způsobů, mohou být uzákoněny. Jest ponecháno kongresu, aby navrhl ten z obou způsobů, jež bude považovati za vhodný.

X) Buď zákonodárné sbory tří čtvrtin všech států schválí dodatky, jim předložené, nebo

Y) svolají se konvence v jednotlivých státech a tři čtvrtiny těchto konvencí dodatky schválí (ratifikují).¹⁾

Ve všech případech, kdy se jednalo o dodatky k ústavě, použito bylo způsobu A. pro vypracování dodatku a způsobu X. pro jeho schválení, čili jinými slovy — ani jednou nebyla svolána konvence celé Unie, aby vypracovala dodatek, a ani jednou nedošlo ke svolání konvencí v jednotlivých státech za účelem schválení dodatků. Že vždy byla dána přednost kongresu a legislaturám jednotlivých států, lze vysvětliti tím, že nikdy nejdalo se o změnu celé ústavy, nýbrž jen o změnu, resp. dodatky k jednotlivým předpisům. Mimo to, jednání v konvenci celé Unie i v konvencích jednotlivých států bylo by těžkopádnější a vznikly by jistě kontroverse již o tom, jak zvoliti tato shromáždění. Dodatek k ústavě nevyžaduje souhlasu presidentová.²⁾ Dvoutřetinová většina v kongresu může se usněsti na zákoně přes veto presidentovo a aspoň takovéto většiny je třeba k usnesení, že lidu má být předložen dodatek k ústavě.

Jediný předpis celé ústavy nemůže být změněn touto cestou. Jest to předpis, zaručující každému státu stejné zastoupení v jedné ze sněmoven. »Žádný stát nesmí být zbaven bez svého souhlasu stejněho hlasu v senátě« (čl. V.). Tento předpis nevyžaduje jednomyslnosti na straně všech států, jednalo-li by se o to, aby zastoupení určitého státu bylo zmenšeno nebo vůbec zrušeno, nýbrž předpis tento poskytuje pouze státu, o něž jde, absolu-

¹⁾ Lhůta, do které se ratifikace musí státi, nebyla stanovena — opominutí dosti povážlivé.

²⁾ Otázka byla rozhodována nejvyšším soudním dvorem v r. 1794 v případě Hollingsworth v. stát Vermont; senát dospěl k témuž mínění v r. 1865. Viz Jameson, Constitutional Conventions, § 560.

Udělené visum opravňuje k přechodu hranic na všech pohraničních kontrolních stanicích pro přechod určených. V důsledku toho budete při visech, opravňujících k návratu do Československé republiky, cizincům, trvale v Československé republice usazeným, udělována visa, opravňující ku přechodu hranic přes libovolnou stanici.

K bodu 9—11. Visa průjezdní se u vnitrostátních pasových úřadů nevydávají.

K bodu 12. Ohledně tak zvaných »hromadných cestovních pasů« poukazuje se na zdejší oběžník ze dne 17. května 1922, čís. 39.707.

Cestovní pasy do Maďarska.

(Oběžník min. vnitra ze dne 19. června 1922, čís. 47301—5.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě. — Mimo to panu ministru s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě, civilní správě pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě, ministerstvu zahraničních věcí a ministerstvu financí na vědomí.)

V dohodě s úřadem ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě zrušuje ministerstvo vnitra oběžník ze dne 22. března 1922, číslo 2011/VI, a nařizuje, aby cestovní pasy do všech států byly vystavovány pasovými úřady I. instance (okresní správy pol. a státní bezpečnostní úřady), dle volného uvážení, aniž by tyto úřady mohly si vyžádati pokynu politických úřadů II. instance při vystavování cestovních pasů do Maďarska. Ministerstvo vnitra žádá při této příležitosti, aby pasovým úřadům I. instance bylo připamatováno, aby agendám pasovým věnovaly největší bedlivost a svědomitost a dbaly při vystavování cestovních pasů jak státní bezpečnosti, tak také prokázaných potřeb žadatelů o cestovní pas.

Česká Obec Střelecká v Praze; žádost za povolení k nošení zbraně bez pasu zbrojního.

(Oběžník min. vnitra ze dne 13. června 1922, čís. 42968—5.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě.)

(České obci střelecké v Praze, k rukám pana tajemníka Antonína Bílka, v Praze VIII., Kaplířova č. 471. — Úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě [administrativní oddělení]. — Civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě.)

Česká obec střelecká v Praze, ústředí střeleckých jednot československých, požádala ministerstvo vnitra, aby členům střeleckých jednot, sdružených v České obci střelecké, dovoleno bylo nositi cvičnou zbraň střelnou ku cvičením a střeleckým závodům

na průkaz členské legitimace, ověřené příslušným úřadem bezpečnostním.

K této žádosti České obce střelecké dala podnět okolnost, že úřady politické nedovoľovaly prý střeleckým jednotám vystupovat se zbraní, pokud každý člen jednoty nebyl opatřen zbrojným pasem.

Ministerstvo vnitra poukazuje na to, že československé střelecké jednoty, pokud vyhovují podmínkám § 15, lit. f, zbrojního patentu ze dne 24. října 1852, č. 223 ř. z., zvláštěho povolení k nošení zbraně nepotřebují.

O tom se zemská správa politická vyrozumívá za účelem dalšího opatření.

Postup při udělování kinematografických licencí; slyšení obce.

(Oběžník min. vnitra ze dne 27. května 1922, čís. 41973—6.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě.)

V odst. 2. řádu 6 ministerského nařízení ze dne 18. září 1912, č. 191 ř. z., jest obsaženo ustanovení, podle něhož jest obci poskytnouti příležitost, aby se vyjádřila, nežli se udělí kinematografická licence s pevným stanovištěm.

Podle nálezu nejvyššího správního soudu ze dne 6. dubna 1922, č. 4778, není slyšení obce omezeno na určité momenty a dlužno za to míti, že obec může se vyjádřiti o všech momentech pro udělení licence rozhodných, tedy jak o subjektivních, tak objektivních momentech, k nimž je přihlížeti před udělením licence s pevným stanovištěm. Obec má dle tohoto nálezu subjektivní právní nárok na to, aby úřad licenci udělující dbal tohoto pozitivního předpisu, takže opominutí výslechu obce znamená porušení jejího subjektivního práva.

O tom se vyrozumívá zemská správa politická s vyzváním, aby před každým udělením kinematografické licence s pevným stanovištěm, jakož i před každou obnovou takovéto licence, která co do právní povahy je totožna s udělením kinematografické licence, neopominula poskytnouti obci příležitost, aby se vyjádřila o podané žádosti.

Kinematografická představení, ohlašování obrazů.

(Oběžník min. vnitra ze dne 27. května 1922, čís. 41974—6.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě.)

Podle § 25 min. nařízení ze dne 18. září 1912, č. 191 ř. z., reklamní listy, plakáty, programy a jinaká návěští všelikého druhu ne-

Ministerstvo vnitra schválilo změny stanov akciové společnosti »Továrna na železné a kovové zboží, akciová společnost v Čes. Budějovicích« se sídlem v Čes. Budějovicích, na nichž se usnesly valné hromady akcionářů ze dne 19. října 1921 a zmocněná správní rada společnosti ve schůzi ze dne 24. března 1922. (Č. 46836/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změny stanov akciové společnosti »Tribuna«, akciová společnost tiskařská, vydavatelská a nakladatelská se sídlem v Praze, na nichž se usnesly valné hromady akcionářů ze dne 13.

listopadu 1921 a zmocněná správní rada společnosti ve schůzi ze dne 24. dubna 1922. (Č. 41142/22.)

Připuštění cizozemských společností k provozování obchodů v tuzemsku.

Ministerstvo vnitra připustilo k provozování obchodů v tuzemsku společnost »Hamburg-Südamerikanische Dampfschiffahrtsgesellschaft« se sídlem v Hamburku. Sídlem tuzemské representace jest Praha. (Č. 42950/22.)

Filmová hlídka.

Kulturně-výchovné filmy z června 1922.

Lázně Poděbrady	.	Bratři Deglové, Praha	150 m,
Divoká Afrika	.	Svenska, Stockholm	2400 m,
Divy industrie	.	Educational-Film, New York	185 m,
Analyse pohybů	.	» , »	130 m,
Universal journal č. 36 (kapitola z fysiky)	.	Universal-Film, »	300 m,
Ochranné přizpůsobení se hmyzu	.	Krieheldorf, Berlin	160 m,
Hrobařík	.	» , »	260 m,
V nejžhavějším Španělsku	.	Welt-Kinematograph, Breisgau	130 m,
Obrázky z horního údolí Innu	.	» , »	150 m,
Biskajský záliv	.	» , »	150 m,
Pusterské údolí v již. Tyrolsku	.	» , »	130 m,
Engelberg ve Švýcarsku	.	» , »	180 m,
Galilejský	.	Freiburger-Fabrik, Freiburg	1400 m.

Filmy zakázané v červnu 1922.

»Boj proti obchodníkům s děvčaty«. Tlupa obchodníků s děvčaty, v jejíž čele jest Assim, zavléká dívky na loď, která je stále připravena k odjezdu. Assimovi pomocníci založí požár v hotelu Esplanade a převlečení za hasiče unesou na loď několik dívek. Na loď se dostane také detektiv Jimmy Pott, který je však přemožen a spoután. Přes to podaří se mu prchnout a s 10 muži, které najme v přístavní krčmě, po četných překážkách osvobodí ženy, které byly zavlečeny do haremů. Ve filmu je celá řada rvaček a jiných násilností.

»Tanec smrti«. Rumin a Olga, členové vysoké ruské šlechty, jsou šťastnými snoubenci. O skvělé svatbě nechce sluha Lebeděv připiti novomanželům, ježto sám miluje Olgu. Je prohlášena revoluce. Lid rabuje, konají se prohlídky v rodinách buržoasních, buržoové musejí odevzdati všechny šaty, zkrátka je nastolena vláda, která se neboji a neštítí žádného násilí. Olga se ujme na tržišti ubohé ženy, je však zatčena a postavena před lidový soud. Přispěním přítelkyně Jelisavety, blouznicí o sbratření lidstva, je konečně propuštěna. — Lebeděv, který stále pase po Olze, vykoná prohlídku u Rumina, při které mu podstrčí manifest tohoto znění: »Lide ruský! Již dva roky mají bolševici vládu ve svých rukou! Již dva roky jsou nejlepší synové vlasti dňucováni, aby sloužili této násilnické vládě! Tato násilnická vláda musí být svržena! Obrakte své zbraně! Ať žije jednotné, nezdolatelné, veliké Rusko!« Lebeděv doufá, že tento manifest zlomí Ruminovi vaz a při-

vede mu Olgu do náruče. Rumin je zatčen a od souzen k smrti. Popravy se konají jen, když pracuje motor, aby nebylo slyšet výstřely. Rumin je v poslední chvíli před popravou zachráněn přáteli. Dále se ve filmu předvádí násilnická rekviise, za které bolševický náčelník chce dátí postřílet celou ves a bolševický voják znásilní ženu ve stodole. Na Ruminovy přátele Maximova a Chrenova je vydán zatykač. Všem se podaří pomocí Jelisavetinou uprchnout z kraje hrozného hladu, násilí a nemoci. Také Jelisaveta, která se věnovala jako ošetřovatelka chorému a hladovějícímu lidu, opouští vlast.

»Slib Edy Smitha«. George Neville přijme za cowboye E. Smitha, který si získá sympatie všech, zejména farmářovy dcery Bessie. Nevillův bratr, který je šerifem v blízkém městečku, pozná v něm muže, stíhaného pro podezření z vraždy. Edy je propuštěn ze služby. V noci je šerif zastřelen. Podezření padne na propuštěného cowboye, který však přisahá u mrtvoly, že přivede vraha živého nebo mrtvého. Vrazi jsou dva, z nichž jeden je Smithovým bratrem. Nastane divoký zápas, který skončí tím, že Edy shodí oba vrahy s příkrého srázu do řeky.

»Morálka a smyslnost«. Margit Gerstenrová žije u zámožné tety v samých radovánkách. Na ulici se seznámi s drem Bílým, který ji pozve do svého bytu, kde ji opije a svede. Děvče navštěvuje Bílého častěji, domnívajíc se, že ji miluje. Oči se jí otevrou teprve, když přistihne Bí-

lého milujícího se s tetou. Margit, která otěhotněla, požádá porodní bábu o pomoc. Nedovolená operace se sice podaří, ale Margit se stane neplodnou. Po delší době Margit se má provdat za Karla Mosteckého, který se již těší, jak bude chovat děti. Margit se mu vyzpovídá, zamlčí však, že zničila svůj plod, a vrhne se v záchvatu šílenství z okna. Děj je propleten smyslnými a nemravnými scénami.

»Gesprengte Ketten«. Marie Odillová žije od dětství v klášteře, nepoznavši mimo blbého zahradníka a starého faráře žádného muže. Neprítel vnikne do země. Jeptišky prchají, jen Marie zůstane v klášteře, do něhož vtrhne vojsko. Marie pokládá desátníka Karla Meissnera za sv. Michala a vzdá se mu. Po roce jeptišky se vrátí do kláštera a vyženou Marii, jež považuje své dítě za zázrak boží.

»Rokle hrůzy«. Vynálezce John Weston je zavražděn při hostině v domě bankovního ředitelé Riggse. Policie podezřívá z vraždy členy čínského vyslanectví, jež se již dlouho zajímalo o plány. George, bratr zavražděného, je přepaden a oloupen o plány bratrova vynálezu. Po vzrušující honbě zmocní se opět plánů. Riggsovi inženýři stavějí dráhu v horách. Zřízenec, který veze dělnictvu mzdu, je přepaden a oloupen. — Plány jsou znova ukradeny. — Maud, neteř inženýra Clifford, chce otrávit Westonova sekretáře Atkinse, který ji přistihl u mrtvoly vynálezcovy a slíbil mlčetí, jen bude-li jeho. — Vrahem jest inženýr Clifford, který zahyne v rokli. — Film je řadou zločinných scén bez vnitřní souvislosti, jež jsou vypočteny jen na drásání nervů.

»Zločin Petra Morena«. Chemik Ben Shrosbee ustanovil v závěti neteř Mary Gardnerovou universální dědičkou a odkázal část svého jmění synovci Petru Morenovi s podmínkou, že se ožení s Mary. Shrosbee se stane obětí tajemného zločinu. Mary odmítá Petra, milujíc Jacka Jefforda. Petr ji unese a chová v zajetí. Aby se zmocnil odzaku, ožení se s ženštinou, která je podobna Mary Gardnerové. Když se mu podvod nezdaří, chce zavraždit Mary i Jacka Jefforda. — Film je nepřetržitým řetězem zločinů a násilností.

»Ave Caesar«. Vévoda Sixtus a jeho pomocník baron Alexej užívají rozkoší velkoměsta. Když je policie dopadne v tajné tančírně, musí odejít na pevnost Altenburg. Tu se setká Alexej s dívkou, která se do něho zamíluje a očekává ho v ložnici. Alexej přenechá dívku zhýralému vévodovi z otrocké věnosti, která ho svírá svými okovy. Znova vzplanuvší plamen lásky utlumí

v dívce nenávist a pomstu. Alexej odcházejí z ložnice vévodovy milenky je zastřelen. Stín zastřeleného pronásleduje šíleného Sixta.

»Mamras a rádžovo potěšení«. Mamras Bej se vydá do Evropy, aby ulovil nějakou krásku pro svůj harém. Zalíbí se mu Rapsodie, dcera farmáře Dusotila. Mamrasovi služové unesou dívku do harému. Farmář, detektiv a jeho pomocník pronásledují únosce a vniknou do Mamrasova paláce. Nastane rvačka a zápolení, do něhož se připlete také profesor orientálních jazyků navštívivší palác. Mamras učiní konec vzájemnému políčkování a kopání výbuchem dynamitu.

»Tajemná dýka«. I. epocha. Indický princ Narro se uchází o ruku Elišky, dcery barona Latimera, jíž chce dosíci třeba násilím. Zavraždí proto bankéře Uptona a hypnotickou silou donutí Latimera, že se sám prohlásí za vraha. Svoje doznaní napiše na Eliščino čelo. Tajemné písmo zmizí, má se však objeviti po šesti měsících, jež dává Narro Latimerovi na rozmyšlenou. Svolí-li Eliška ke sňatku, smaže princ písmo tekutinou, kterou skrývá ve své dýce. Baron přislibí ruku své dcery princi; vzpamatovav se však, skočí v sebevražedném úmyslu do moře. Jest zachráněn Grantem, snoubencem své dcery, kterému vypráví, co se bylo přihodilo. Grant pronásleduje prince, jest však zasypán troskami auta, které explodovalo. Prince se zmocní Elišky a zaveze ji do svého londýnského domu, kde vládne jeho milenka Soňa. Náčelník mezinárodní bandy Glaypool chce se zmocnit klešnotů princových. Prince je zabít. Glaypool unese tajemnou dýku i Elišku. Grant, kterého Soňa shodila do stoky, vyprostí se v okamžiku, kdy Glaypool Elišku již odváží, a pověsi se na žebřík aeroplánu. Jest však odříznut a spadne do moře. Glaypool zaveze Elišku, jejíž duše se byla zatemnila, do Ameriky. Grant ho pronásleduje. Glaypool se zatím stal náčelníkem zlodějů koní, které Grant později vypátrá a vydá šerifovi. Glaypool však včas unikne i s Eliškou a dýkou a uchýlí se do Los Angelos, kde zosnuje nová darebáctví. Chce se zmocnit klešnotů J. B. Deckra v ceně mnoha milionů. Grant chce tomu zabrániti, jest však napaden a spoután Glaypoolovými lidmi v železničním voze. Vůz se řítí se spoutaným Grantem do propasti.

Film »Záhadná tanecnice« je totožný se zakázaným filmem »Perly smrti«, o kterém bylo referováno ve III. ročníku Věstníku na str. 468.

Dr. Václav Dusil.

Z ciziny.

JAMES BRYCE:

Interpretace ústavy Spojených států amerických.

Překlad XXXIII. kapitoly knihy »The American Commonwealth«. Přeložil z angličtiny dr. Zdeněk Mach, sekční rada ministerstva vnitra.

Anglická ústava je obsažena ve stech svazcích zákonů a soudních rozhodnutí, ústavu Spojených států (i s dodatky) lze přečísti nahlas za třiaadvacet minut. Jest asi o polovic kratší než prvá epištola sv. Pavla ke Korintským a čtyřicetkrát kratší než irský »Land

Act« z r. 1881. Historie zná málo zákonů, jež do tak málo slov dovedly shrnouti tak důležitých předpisů, týkajících se celé řady záležitostí, svrchovaně významných a komplikovaných. Konvence z roku 1787 úmyslně vypracovala ústavu krátkou, ježto si přála,

před vyhoštěním dlužno zkoumati, zda tu nejsou podmínky pro zavedení trestního vydávacího řízení.

O tom se tamní úřad vyrozumívá, aby další bylo zařízeno.

Cestovní pasy do Turecka.

(Oběžník min. vnitra ze dne 8. srpna 1922,
čís. 60.947—5.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě.)

V poslední době množí se případy, že do Cařihradu přijíždějí českoslovenští příslušníci, úplně nemajetní, kteří zde hledají práci a zaměstnání. Jelikož neovládají v Orientě obvyklých jazyků — turečtinu, řečtinu, armenštinu a francouzštinu — nemůže jim československá delegace v Cařihradě přes veškeré úsilí opatřiti práci. Nehledíc k tomu je krise na cařihradském trhu tak ostrá, že banky, obchodní domy a průmyslové závody propouštějí skoro denně větší počet úředníků a zřízenec jazykově a odborně kvalifikovaných, takže jest skoro vyloučeno, aby někdo, který nemá tuto kvalifikaci, našel zde místo.

Druhou skupinu československých příslušníků cestujících do Turecka tvoří studenti, kteří podnikají studijní atd. cesty do Orientu s neuvěřitelně nepatrnnými peněžními prostředky, spoléhajíce se na to, že jim československé zastupitelské úřady vypomohou, dojdou-li jim peníze. To se stává v Cařihradě velice brzy, poněvadž existenční minimum zde obnáší asi 100 Kč denně. Obraťej se pak na zdejší úřad, aby jim buď poskytl podporu anebo je repatrioval do vlasti.

Na základě přípisu delegáta Československé republiky v Cařihradu ze 27. července 1922, č. 5041 adm., žádá se zemská správa politická, aby upozornila pasové úřady první instance na poměry shora uvedené a poukázala je, aby při vystavování cestovních pasů do Turecka přihlížely k tomu, aby žadatelé měli zajištěné místo v Turecku aneb dostatečné prostředky k výživě.

*

Oběžník tento zaslán mimo to úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě a civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě na vědomí, a ministerstvu zahraničních věcí v Praze za účelem vyrozumění delegáta Československé republiky v Cařihradě.

Memorandum Sdružení majitelů cestovních zábavních podniků v republice Československé.

(Oběžník min. vnitra ze dne 12. července 1922,
čís. 12.612—6.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě.)

— Administrativnímu úřadu ministra s plnou mocí pro Slovensko v Bratislavě. — Civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě.)

Sdružení majitelů cestovních zábavních podniků v republice Československé si stěžuje na to, že jeho členové nemohou provozovati svoje podniky v cizině, neboť žádostí o takováto povolení jsou cizozemskými úřady zamítány. Vzhledem k tomu se tamnímu úřadu ukládá, aby napříště cizincům, kteří se ucházejí o povolení provozovati zábavní podnik v Československé republice, udělila povolení jen tehdy, prokáží-li reciprocitu, leda že by bylo tamnímu úřadu známo, že dotyčný cizí stát nečiní našim příslušníkům v tomto směru žádných obtíží. Nestačí tu však pouhé všeobecné prohlášení cizího státu o vzájemnosti, nýbrž bude třeba doložiti prohlášení to jmény československých majitelů licencí, jímž bylo v cizině v roce předcházejícím dovoleno provozovati zábavné podniky.

Současně se tamnímu úřadu v zájmu zjednodušení řízení a ochrany domácích podniků ukládá, aby nové licence byly udělovány jen ze zvláštního zřetele hodných důvodů, a to především jen legionářům a válečným poškozencům, a aby licence byly napříště spolehlivým majitelům, kteří zejména v posledních třech letech nezavdali žádných příčin ke stížnostem, obnovovány na dobu dvou, výjimečně i tří let.

Konečně se upozorňuje na to, že majitelé zábavních podniků cestovních nedodržují často svých licenčních oprávnění, neprovozujíce licenci osobně anebo přenechávajíce je za úplatu osobám jiným a pod. Okresním správám politickým buď proto nařízeno, aby na tyto nepřístojnosti upozornily obecní úřady a četnictvo a napříště přísně dbaly toho, aby osoby neoprávněné neprovozovaly takovýchto podniků a majitelé licencí nezneužívali licencí svých k jiným produkčím, než je uvedeno v licenční listině.

Udělování československého státního občanství polským příslušníkům.

(Oběžník min. vnitra ze dne 27. června 1922,
čís. 44.241—7.)

(Zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě. — Úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska (adm. odd.) v Bratislavě. — Civilní správě pro Podkarpatskou Rus v Užhorodě.)

Z podnětu projednávání konkrétního případu sdělilo ministerstvo zahraničních věcí, že osvědčení propuštění ze státního svazku vydávaná úřadem »Západo-ukrajinské Lidové Republiky« v Praze osobám příslušejícím do východní Haliče jsou z hlediska českoslo-

Připuštění cizozemských společností k provozování obchodů v tuzemsku.

Ministerstvo vnitra připustilo k provozování obchodů v tuzemsku společnost »Fehr a Wolfi,

Aktiengesellschaft se sídlem v Habelschwerdtě (Pruské Slezsko). — Sídlem tuzemské representace jest Kunštát, okres Žamberk. (C. 70565/22.)

Filmová hlídka.

Kulturně-výchovné filmy z července a srpna 1922.

Slovensko	M. N. O., Praha	158 m,
Krásy Povltaví	Weteb, Praha	327 m,
Opatie	A—B, Praha	250 m,
Jak rostliny žijí a cítí	MAP, Praha	350 m,
Výstup na horu Mont Blanc	Gaumont, Paříž	380 m,
Návštěva na hoře sv. Michala	» , »	130 m,
Bystřina v Pan (Pyreneje)	» , »	147 m,
Práce, I. epocha	Pathé Consortium, Paříž	2100 m,
» , II. »	» , »	1950 m,
» , III. »	» , »	2070 m,
» , IV. »	» , »	2000 m,
Divoký králik	Educational, Londýn	150 m,
Japonské obrázky	» , »	180 m,
Malý lord	United, New York	3000 m,
Výlet na měsíc	Goldwyn, »	150 m,
Zivá kniha vědění, I. díl	Artercraft, »	300 m,
» » » , II. díl	» , »	300 m,
Jedenáctá serie	Svenska, Stockholm	150 m,
Norské vodopády	» , »	300 m,
Eine geschützte Vogelinsel	» , »	170 m,
Bilder aus Island	» , »	520 m,
Im Zauber der Gletscher und Gipfel	» , »	180 m,
Winter im Jämtland	Glombeck, Berlin	119 m,
Toledo	» , »	137 m,
Eisenach in Thüringen	Union, »	1320 m,
Bílý svět	Universum, »	440 m,
Chov pstruhů, I. a II. díl	» , »	350 m,
Jihoafrické obrázky z pobřeží jezera Niassky	» , »	340 m,
Rybářství	» , »	210 m,
Od Zambezi po Kongo	Kriecheldorf, »	260 m,
Život zvířat ve vodě a u vody	Universum, »	385 m,
Mléko a jeho zpracování	» , »	535 m,
Bezdrátová telegrafie, I. a II. díl	» , »	310 m,
Včelařství, I. díl	Welt-Film, »	100 m,
Procházka adersbašskou a teplickou skalní zahradou	Corwin, Mnichov	50 m,
Vejlefjord v Dánsku	» , »	50 m,
Norvéžsko	» , »	50 m,
Lago di Como	» , »	160 m,
Moderní zpracování dřeva	Defa, »	180 m,
Pohled na Mnichov	Das Kino, Vídeň	400 m,
Ušlechtilí psi	» , » , »	100 m,
Zkouška stavebního a strojního materiálu	» , » , »	150 m,
Výroba klavírů	» , » , »	300 m,
Výroba bonbonů	» , » , »	300 m,
Potápěč	» , » , »	300 m,
Keramický průmysl	» , » , »	300 m,
Ze života lesních mravenců	Bádenský ústav	130 m.

Filmy zakázané v červenci a v srpnu 1922.

»Román komorníkův« (Hraběnka a její sluha). Komorník Charles se vydává zpěvačce Anně za bohatého továrniška. Aby mohl lépe hrát tuto úlohu, okradne hraběnku, u které slouží. S ukrazenými penězi odjede Charles s Annou do Paříže, kde si získá přístup do zámožných kruhů, čehož využívá ke krádežím. Při prohlídce továrny

nového známého spatří Charles v laboratoři druhocenný platinový kotlík. Vylákav klíč k ocelové schránce, v níž je kotlík uložen, vplíží se v nočním světlu do svými pomocníky do továrny. Poplašný signál krádež překazí a Charlesovi spojenci jsou chyceni. Charlesovi se podaří utéci. Na útěku se dostane do pokoje, kde spatří na podlaze zavražděnou

v Habel
tuzeňské
berk. (C.)

ného muže hraběnky, kterou okradl. Je zatčen jako domnělý vrah a odsouzen k smrti. V posledním okamžiku se podaří detektivovi, kterého zjednala Anna, nic netušící o zločinech svého manžela, zjistit pravého vraha hraběte v jeho bývalém služovi. Charles vyzpovídá se Anně ze svých zločinů.

»Zločin v Houndsditch«. Alfred Aston vynalezne tekutinu, činící neviditelným vše, co se jí potře. Jeho společník Holl, který vynález financoval, jest nalezen v jeho pokoji mrtev. Vrahem jest dr. David, který ukradne Astonovi jeho výnalez, doufaje, že jeho pomocí získá bohatství a tím též jeho milenky Margot. Aston je zatčen a odsouzen pro vraždu k smrti. Dr. David, používají výnalezu, páše beztrestně loupeže. Margot, předstírajíc Davidovi, že ho miluje, vyláká na něm doznání a zachrání Astona v poslední chvíli před popravou. David v záchvatu šílenství založí požár, při němž zahyne.

»Pacific expres v plamenech«. Harry Nelson, syn bohatého bankéře a podnikatele staveb, žije velice rozmařile, takže otec odepře platiti za něho dluhy. Harry, který upadne do rukou lichvářových, zasnoubí se s Mabel, dcerou bohatého otcova společníka. Když se však tato doví, že Harry udržuje nadále styky se svou milenkou, zruší zasnoubení. Ve venkovském cirku pozná Harry Douglase, jemuž se podařilo při požáru uprchnouti ze Sing-Sing a nalézti v cirku zaměstnaní jako artista, a rozhodne se jeho pomocí okrásti vlastního otce. Douglas najme trpaslíka, který z jeho návodu v poštovním železničním voze ukradne peněžní zásilku, obsahující mzdu pro dělníky Harryho otce, a odevzdá ji Douglasovi. Při druhé krádeži jest však trpaslík zpozorován a sledován pokladníkem závodu, který zjistí původce krádeží v Harrym a Douglasovi. Pokladník pronásleduje Douglasa, který, vida, že neunikne, vyskočí z vlaku a vrhne se do řeky. Také Harry zahyne.

»Ztracené Já«. Leo Corbell, prokurista marokánské banky a výborný hypnotisér, chce se zmocnit Yvonne, choti bankovního guvernéra De Savigné. Yvonna se svěří svému muži. Dojde k souboji. De Savigné, který úplně podléhá hypnotickému vlivu Corbellovu, je nezpůsobilý podstoupiti souboj se svým protivníkem. Corbell ho dopraví do sanatoria pro nervové choroby, kde ho častěji navštěvuje. Jednou se podaří nemocnému uprchnouti z pokoje a vyslechnouti přednášku Dra Thomy o hypnose a spatřiti všechny praktické pokusy. De Savigné si uvědomí, že podléhá hypnotickému vlivu Corbellovu. Tento mu nařídí, aby vyloupil banku a otrávil svou ženu, před tím však již Corbell, který je mnohokrát trestaným podvodníkem a zločincem, banku vyloupil; De Savigné je pouze nastrčen jako lupič. De Savigné jest zatčen a probuzen psychiatrem z hypnotického spánku a po jeho výpovědi je Corbell zatčen. — Při scénách, předvádějících bankovního guvernéra v hypnotickém spánku, a při hypnotických pokusech by mohli slabší diváci dostati záchravy.

»Okradení zloději«. Rodina Palmerů se vrátila z cesty, získavši sbírku drahokamů za půl milionu dolarů. Blízko vily se ubytuje rodina Brocktonů. Tato rodina je vlastně zlodějskou společností, která chce uloupiti Palmerovým jejich drahokamy. Člen této »rodiny« je také Grey Hawkins, který je zručným padělatelem peněz. Člen lupilské bandy Brocktonů, kterou financuje pokutní bankér Irra Lazzore, je také Nelly, vydávající se za Ruth Brocktonovou. Mladý Palmer za-

miluje se do této dívky. Brocktonova banda přepadne po důkladných přípravách Palmerovu vilu, aby ji vykradla. Celá společnost je detektivy chycena a tu vyjde najevo, že Palmerovi jsou rovněž lupilskou bandou jako Brocktonovi. Když detektiv zatkne obě lupilské společnosti, ukáže se, že Ruth Brocktonová, vlastně Nelly, je policejní agentkou, která má zásluhu o zatčení obou zlodějských společností. Policejní agentka Nelly vybídne členy obou zlodějských společností, aby napsali své paměti, a slibí jim, že proti nim nebude nic podniknuto a že z nich udělá detektivy. Všichni tak učiní mimo mladého Palmera, který myslí, že se v Nelly zklamal. Když tato se přizná, že ho již dávno miluje, napiše také mladý Palmer své paměti.

»Podvržený syn«. Francisco, syn bohatého španělského šlechtice don Santos Urique, zmizí bez stopy. Rodiče oplakávají ztraceného syna, stále doufajíce, že se hoch ještě vráti. Do Buenos Tierras přijde Sprague Dalton, hoch, zvaný »Dítě prérie«, jehož hlavní zásadou je: napřed strel — pak teprve mluv. Hoch zastřelil při hře v karty svého druha a uprchl před spravedlností. V Buenos Tierras se seznámí s Thackerem, zástupcem paroplavební společnosti, jemuž rozmařilý život, zhoubné podnebí a styk s domorodci podryly síly tělesné i mravní. Thacker navedeocha, aby se vydával za ztraceného syna Francisca. Hoch má se vlouditi do rodiny Uriquových, vyloupiti pokladnu a rozděliti se s Thackerem. V novém domově jest dítě prérie zahrnováno otcovskou i mateřskou péčí a něžností a přilne k Estelle, neteři seňory Urique. Thacker je však netrpělivý a výbízíocha, aby obrátil svoje synovské oči k pokladně Uriquově. Hoch vyloupí pokladnu. Peníze však vráti, připamatovav si důvěru a lásku, kterou ho zahrnovali domnělí rodiče, chce opustiti dům, avšak zůstane na naléhání Estellino, která tvrdí, že by matka zemřela zármutkem. Když mu Thacker vyhrožuje, že odkryje jeho falešnou hru, vyhrožuje mu revolverem. Rodiče nemůže opustiti, ježto zavraždí jejich syna Francisca a musí svou vinu napravit.

»Přisaha pomsty«. Chudá dívka Magda, kterou opustil její milenec baron De Mondale, umírá. Její bratr Jean a sestra přisahají, že se ujmou jejího dítěte a pomohou mu k jeho právům. Jean vnikne se sestrou do baronova zámku a uloupí z pokladny drahocenný šperk a veliký obnos na hotovosti. Prodávaje šperk, je zatčen, avšak sestra mu dopomůže k útěku z vězení. Jean a jeho sestra chtějí zmařiti zasnoubení barona De Mondale s dcerou hraběte Berryho. Mladý hrabě Berry uloupí Magdino dítě, ve kterém spafřuje hlavní překážku sňatku barona se svou sestrou, je však spoután a uvězněn ve skrýši darebů. Detektiv je v patách Jeanovi a jeho sestře, kterou Mondale pokládal za Magdu. Jeanova sestra se otráví. Před smrtí prosí barona, aby se ujal dítěte.

»Guvernér smrti«. Trestanci José a Manuel uprchnou z káznice v Sorengu. Přepadnou auto a zmocni se listin hraběte San Cruze, který měl nastoupiti službu jako pobočník guvernéra hlavního města. José se převleče za hraběte a hlásí se u guvernéra. Jeho dcera se do něho zamiluje a stane se jeho ženou. José zavraždí guvernéra a používá Manuela, kterého učinil svým komorníkem, a jiných placených stvůr, aby uskutečnil své zločinné plány. Kněžna Isabella, Joséova milenka, prosadí, že José je jmenován guvernérem za zásluhu odhalení rejdů svého tchána. José pomoci Manuelemou zneužívá svého úřadu k vyděračství. Veškeré kroky proti němu jsou bezvýsledné. Noviny jsou

umlčeny. Plukovník Alvares mlčí, aby neposkvrnil cti své dcery. Teprve když milionář Mendoza záhadně zmizí, vypukne důstojnická vzpoura. Spiklenci jsou odsouzeni k smrti. Mezi popravenými je také Joséův syn. José je zavražděn bývalou milenkou.

Ve filmech »Charlie Chaplin hledá nevěstu« (»Zamilovaný Chaplin«) a »Charlie Chaplin rabi jákem« (»Chaplin jako nápadník«) se předvádí jen řada kopanců, štulců a jiných surovostí.

»Magdalena Ferratová«. Magdalena Ferratová žije v rodině svého poručníka, který se ji chce zmocnit. Chlívni vnikne do její ložnice a chce ji znásilnit. Magdalena uprchne z domova. Setká se s studentem Jakubem, jehož svodům podlehne. Když ji Jakub opustí, seznámí se s jeho bratrem Vilémem, který se s ní ožení. Po sňatku pronásleduje Jakub Magdalenu, která se svěří svému muži. Tu se ukáže, že jejich dítě je děckem Jakubovým. Magdalena, která přišla prosit Jakuba, aby ustal od pronásledování, podlehne jeho vašnivým projevům a zůstane u něho přes noc. Vrátilvši se domů, nalezne dítě mrtvé a otráví se.

»Sansonetiny děti«. Akrobat Samson miluje artistku Sansonetu. Artistka Nisa, která se marně uchází o lásku Samsonovu, zahájí proti Samsonovi a Sansonetě zuřivý boj a na konec zapálí cirkus. Samson i Sansoneta se zachrání. Nisa uprchne se svým pomocníkem Markem do ciziny. Po letech chtějí Nisa a Markus zprovidit se světa děti Sansonetiny. Nastane zuřivý boj, který skončí osvobozením dětí.

»Lichtspielereien«. Překlenutí kanálu La Manche překocenou Eiffelovou věží, po níž přejíždí z Francie automobil a rozráží anglický břeh. — Velká štěnice, z níž se pak vykreslí postava, připomínající skotského horala. — Dřimající Sir Grey, jehož doutník se přemění v houf Zeppelino-vých vzducholodí, které dorážejí na Greye. — Pejsek Both, který zprvu štěká, ale pak zkroušeně přileze.

»Fox a Trott čili Monarchistický převrat v republice Tra-mta-rien«. Tuláci Fox a Trott najdou knihu o hypnotismu. Fox používá této tajemné síly k různým dobrodržstvím, jimž učiní konec jeho přítel Trott. — Ve filmu se očividně zesměšňuje Francie a její státní zřízení.

»Mountain Jack, postrach prérie«. Farmáři pronásledují zálesáka Andréa, podezírajíce ho, že zavraždil starého poustevníka. Farmář Roge King zjistí, že poustevníka zavraždil zločinec Mountain Jack. Farmáři se chtějí zmocnit Jacka a jeho lidí. Nastane zuřivý boj, plný nejsurcovějších scén, v němž propuštěný podkoní z farmy podporuje zločince. Konečně je Jack zastřelen.

»Noc tisíc duší«. Joe Berrymore díl se svými dětmi Cecili a Magde v lázeňském městě japonském. Magde stihne úraz při jízdě na saních a Cecili náhle zmizí. Berrymore vypravuje svému příteli Jacku Mylongovi, jak se před lety zamílovával do Japonky Hanako a o slavnosti duší ji chtěl unést, byl však překvapen a stěží unikl smrti. V poslední době dostává Berrymore vyhrůžné dopisy, obviňující ho ze smrti jeho bývalé milenky a slabující mu pomstu. Právě ho došel dopis, kde mu Nao San oznamuje, že ho zničí i s dětmi. Jack

Mylong chce zabrániti tomuto zločinu. Rozpřede se tuhý zápas mezi oběma stranami, plný surových a odporných scén. Jack Mylong zachrání otce i syna a zabráni tomu, aby Magde vypila pohár jedu, který jí podala její nejlepší přítelkyně, ve skutečnosti Nao San, žijící v přestrojení s rodinou Berrymorevou a čekající na vhodný okamžik k pomstě. Nao San se otráví jedem, který chystal Berrymorevě dceři.

»Nástraha životu«. Gina se zalibí bohatému finančníku Perezovi, který ji vláká do bytu kuplířky, uspí a zneužije. Pobuda Kurt zavede dívku, která se bojí vrátiti se domů, do hostince, kde se schází chátra a nevěstky. Tu se stane Gina služkou. Jejím milencem je Kurt, kterého podporuje jeho sestra Tekla, provdaná za inženýra Hansena. Perezův přítel Bob Malius se chce zmocnit Tekly. Když se mu to nepodaří hrozbami, že přemluví Pereze, aby odepřel finanční pomoc jejímu muži, chce tak učiniti násilím. Jeho bývalá milenka Lilly zachrání Teklu. Malius ubije Lilly židlí a pak spáchá sebevraždu.

»Tragedie filmového herce«. Princezna Elena přiměje svého milence hraběte Sartoryho k podpisu falešných směnek. Když se podvod prozradí, svede vše na Sartoryho, který jest uvězněn. Jeho sestra Vanda se stane milenkou kinoherce Nilse Holma, kterého však opustí, přesvědčivši se o jeho nevěře. Po letech se Vanda vrátí k Holmovi. Elena napsala libreto filmu »Afrodita«, v němž chce sama hráti hetéru Frynu. Zkoušky se konají u Holma, jenž má scénu nacvičiti. Elena hraje nahá a snaží se Holma zlákat. Když se ji to nepodaří, otráví Vandu. Elena zahyne při požáru, který sama založila.

»Dravčí oko«. I. epocha. Rita Morelandová filmuje v ateliéru »Excelsior« vražednou scénu. V přestavce ji navštíví Kurt Steele, náčelník lupičské bandy »Dravčího oka«, a přemlouvá, aby přistoupila k této bandě. Rita vystřelí na ohrožujícího ji Kurta ze svého divadelního revolveru. Kurt se skáčí, po chvíli však se smíchem vstane a odejde. Odpoledne je Kurt nalezen v ateliéru »Excelsior« mrtev. Harry Steele, bratr zavražděného, který se stal nyní náčelníkem bandy, přemlouvá Ritu, aby se stala členem »Dravčího oka«. Když odmítne, ukáže jí film, zobrazující scénu se zavražděným Kurtem, jež se odehrála v ateliéru Excelsior. Žurnalista Dick Keene, Ritin snoubenec, dá pořídit fotografie oka zavražděného a zjistí, že byl zastřelen bratrem. Nyní se snaží Harry zmocnit se fotografie a Rita filmu. Nastane divý a hrozný zápas. Fotografie a film je brzy v těch brzy v oněch rukou.

II. epocha. Surový boj o film a fotografii, jež ho se zúčastní také policie a Steelova sekretářka Zaida, pokračuje.

»Půlnocní večeře«. Sluha Dra Hastingse, generálního sekretáře chemické společnosti, je omámen a oloupen o tajné listiny a plány společnosti, jejichž cena jde do mnoha milionů. Detektiv Harry Wills, který má zločince vypátrati, musí bojovati se zločinnými úklady a dát často vlastní život v sázkou. Podaří se mu zjistiti lupiče, kteří je bratr ženy Dra Hastingse a který při pro-následování zahyne.

Ve filmu »Historische Stätten in Eger« se užívá v nápisech tendenčně označení »Deutschböhmen«. Dr. V. Dusil.

Změna stanov akc. společnosti.

Ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov akciové společnosti »Akciová společnost pro stavbu strojů dříve Brand a Lhuillier« se sídlem v Brně, na níž se usnesla valná hromada akcionářů ze dne 9. května 1922. (Č. 64501/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změny stanov akciové společnosti »Brněnská banka« se sídlem v Brně, na nichž se usnesly valné hromady akcionářů ze dne 25. září 1921 a ze dne 2. dubna 1922, jakož i zmocněná správní rada společnosti ve schůzi ze dne 28. srpna 1922. (Číslo 75752/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změny stanov akciové společnosti »Česká banka Union« se sídlem v Praze, na nichž se usnesly valná hromada akcionářů ze dne 14. února 1922 a zmocněná správní rada společnosti ve schůzi ze dne 27. dubna 1922. (Č. 65840/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změny stanov akciové společnosti »H. Wehinger a spol., akciová společnost« se sídlem v Hornu, na nichž se usnesla valná hromada akcionářů ze dne 22. prosince 1921. (Č. 75213/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov akciové společnosti »Königshofer Cement-Fabrik, Aktiengesellschaft« se sídlem v Praze, jakož i nově zavedené formuláře kumulovaných akcií s příslušnými kupony a trolley, jak se usnesly valné hromady akcionářů ze dne 14. června 1919, 15. července 1920 a 15. března 1921, jakož i zmocněná správní rada ve schůzi, konané dne 18. května 1922. (Č. 58598/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov akciové společnosti »Moravsko-Ostravská elektrářská akciová společnost« se sídlem v Moravské Ostravě, na níž se usnesly valná hromada akcionářů ze dne 21. ledna 1921 a zmocněná správní rada společnosti ve schůzích ze dne 5. listopadu 1921 a 4. března 1922. (Číslo 52711/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov akciové společnosti »Moravsko-slezská banka« se sídlem v Brně, na níž se usnesly valné hromady akcionářů ze dne 4. února 1921, pokud se týče valná hromada akcionářů ze dne 28. března 1913 a zmocněná správní rada společnosti ve schůzích ze dne 21. února 1922 a 27. června 1922. (Č. 56375/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změny stanov akciové společnosti »Pražská súťovací banka« se sídlem v Praze, na nichž se usnesly valná hromada akcionářů ze dne 31. ledna 1922 a zmocněná správní rada společnosti ve schůzi ze dne 27. června 1922. (Č. 65775/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov akciové společnosti »První rolnický akci-

ový pivovar a sladovny na Slavkovsku v Hruškách« se sídlem v Hruškách Slavkova, na níž se usnesly valná hromada akcionářů ze dne 7. prosince 1921 a zmocněná správní rada společnosti ve schůzi ze dne 10. května 1922. (Č. 76010/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov akciové společnosti »Spojené koželužské závody A. a J. Nejedlý v Kuklenách, akciová společnost« se sídlem v Kuklenách, na níž se usnesla valná hromada akcionářů ze dne 12. května 1922. (Č. 71474/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov akciové společnosti »Spolkový rolnický cukrovar ve Vinoři« se sídlem ve Vinoři, na níž se usnesla valná hromada akcionářů ze dne 23. července 1922. (Č. 70538/22.)

Ministerstvo vnitra schválilo změnu stanov akciové společnosti »Südmährische Bank in Znaim« se sídlem ve Znojmě, na níž se usnesla valná hromada akcionářů ze dne 30. dubna 1921. (Č. 74292/22.)

Připuštění cizozemských společností k provozování obchodů v tuzemsku.

Ministerstvo vnitra připustilo k provozování obchodů v tuzemsku společnost »Hartwig Vogel, Aktiengesellschaft« se sídlem v Drážďanech. Sídlem tuzemské representace jest Podmoklí. (Č. 73847/22.)

Ministerstvo vnitra připustilo k provozování obchodů v tuzemsku společnost »International Mercantile Marine Company« se sídlem v Jersey-City ve Spojených státech severoamerických. Sídlem tuzemské representace jest Praha. (Č. 75000/22.)

Ministerstvo vnitra připustilo k provozování obchodů v tuzemsku společnost »Kulmbacher Rizzibräu Aktiengesellschaft« se sídlem v Kulmbachu v Německu. Sídlem tuzemské representace jest Plzenec u Plzně. (Č. 73848/22.)

Ministerstvo vnitra připustilo k provozování obchodů v tuzemsku společnost »Sächsisch-Böhmisches Portland-Cement-Fabrik, Aktiengesellschaft« se sídlem v Drážďanech. Sídlem tuzemské representace jsou Čížkovice. (Č. 73794/22.)

Zřízení a změna stanov spolků.

Ministerstvo vnitra schválilo změněné stanovy »Vzájemného pojišťovacího spolku statkářů a nájemců proti krupobití v Praze«, jak se na nich valná hromada členů ze dne 6. června 1920 a na základě změnění touto valnou hromadou správní rada ve schůzi ze dne 8. listopadu 1921 usnesly. (Číslo 72560/22.)

Filmová hlídka.

Kulturně-výchovné filmy ze září a října 1922.

Znojmo	Lloyd, Brno	280 m.
Praha	A—B, Praha	480 m.
Letem světem	A—B, »	270 m.

Dětské zahrádky u Vysočan		
Jindřich Fügner	Bř. Deglové, Praha	257 m,
Karlsbader Glasindustrie	Filmový ústav, Praha	400 m,
Hroby našich buditelů	Slavia, Praha	500 m,
Jižní Čechy	" "	280 m,
Užhorod	Vesna, "	250 m,
Chrám Matky Boží v Paříži	Vodička, Praha	270 m,
Eiffelova věž	Exclusivité, Paříž	130 m,
Strassburk	Gaumont, Paříž	120 m,
Zámky na řece Loiře	" "	175 m,
Lisabon	" "	150 m,
Pyrenejská jezera	" "	125 m,
Dřevařství v Kanadě	Pathé Frères, Paříž	140 m,
Famous Film týdeník	Vanity Fair, Londýn	100 m,
Švédské řeky a vodopády	Svenska, Stockholm	260 m,
Lov na lední medvědy v Polárn. moři	" "	150 m,
Žije na Marsu lidé?	Albion, New York	340 m,
Borneo	Burlingham, New York	350 m,
Mraky	Community, "	1005 m,
Výroba hraček	Goldwyn,	200 m,
Polární honý kap. Kleinschmidta	Union, Washington	250 m,
Uvitání prof. Masaryka v Chicagu	Amer. pův.	1420 m,
Ušlechťování lnu	B—B, Berlin	240 m,
Ze života motýlů	Bayer-Filmes., Berlin	450 m,
Braitnášským průsmykem	Deitz,	250 m,
Der Kurort Gräfenberg	D. Heimatsfilm,	150 m,
Italien und Jugoslavien	Express,	156 m,
Am Coomersee	" "	322 m,
Venedig	" "	103 m,
Brüx	Glombeck,	120 m,
Bílý mor	Ufa,	165 m,
Z čapí domácnosti	" "	1450 m,
Potulky Řeckem, I. díl	" "	215 m,
" " , II. "	" "	271 m,
" " , III. "	" "	270 m,
Krásy mořského dna	" "	270 m,
Der Apfelwickler	Universum,	248 m,
Život srdce	Werner a Walter, Berlin	525 m,
Sladkovodní želva	" "	142 m,
Komár	" "	155 m,
Pijavka	" "	140 m,
Ze života hmyzu	" "	152 m,
Divy horské turistiky	" "	135 m,
Zachránění v Alpách	Ed. Ziesemer, Berlin	1200 m,
Jak se zkouší lidské schopnosti	Freiburger-Film	350 m,
Im Südtirol	Humbold-Film, Helerau	1000 m,
Ein Ausflug in die norwegischen Berge	Baer, Mnichov	110 m,
Die Gewinnung der Braunkohle	" "	105 m,
Toledo	" "	107 m,
IV. jihoslovanský slet v Lublani	Kinet, Mnichov	150 m,
Kohlweisling	Österreichischer Filmdienst	1100 m,
	Universum, Vídeň	680 m.

Filmy zakázané v září a říjnu 1922.

»Monte Carlo«. V kasinu Monte Carla se schází boháči a dobrodruzi z celého světa. Madame Sassineová, která utrácela své bohatství v herně, byla zavražděna ve své vile, její společnice Vera Daleová zmizela a komorná byla nalezena omámená chloroformem. Markýz Vernon ze Surrey, který se ujal pátrání, zjistí, že Vera uprchla z vily. Komorná zavražděné vypráví markýzovi a policejní komisi, že šla v 10 hodin spát a prohodila se teprve, když jí někdo přitiskl šátek napuštěný chloroformem na ústa. Na markýzovu žádost dá policejní komisař zatknoti komornou přes to, že to pokládá za politování hodný omyl. Zločinci mří plány markýzovy. Berta Robinová, která chtěla učiniti markýzovi důležité sdělení, jest úkladně zavražděna. Markýz padne zločincům do rukou a jest uvězněn ve sklepě. Podarí se mu však uprchnouti a přinutiti vásavou policii, aby zakročila proti zločincům a zabránila další

vraždě. Policie s markýzem v čele vnikne do zločineckého doupěte, osvobodí Veru, zatkne Celestu Calmerovou a později také Teddym Turnella, který se vydával za jejího bratra, ve skutečnosti je však náčelníkem mezinárodní zločinecké bandy, která má na svědomí již několik obětí. Osvobozená Vera vypravuje, jak se seznámila s Turnelllem, který ji představil Celestu jako svoji sestru a nadanou malířku. Celesta, předstírajíc Veře, že ji bude malovati jako spoutanou otrokyni, spoutá ji za pomocí komorné, kterou Mme Sassineová přijala ná její doporučení, a připraví tak půdu Turnellovi, který provede vraždu. Zločinci propustí na oko Veru, která, prchajíc z vily, zanechává za sebou stopy. Když se tak zločincům podaří uvaliti podezření na Veru, zmocni se ji a hrozíce jí, že ji zohyzdi vitriolem, nutí ji, aby prozradila, kde jsou šperky zavražděné.

»Zlatovlasá bestie«, I. epocha. Prodlužený hrabě Gaston z Nancy se ožení s Markétou Bouchardovou, dcerou bohatého továrníka. Před tím měl Gaston pomér s Blanche, dědičkou bohatého lorda Dudleye. Po smrti Markétina otce Gaston, kterého omrzí život po boku tiché Markety, obnoví styky s Blanche. Při této příležitosti vypavuje Blanche Gastonovi, že lord Dudley, od něhož pochází její bohatství, ji ománil uspávacím práškem a v tomto stavu zneužil. Gaston pozve Blanche do svého domu, kde zavládá hýřivý život. Markéta vykáže jí z domu. Tu Blanche, které se nepodařilo políbit Gastona, aby ji Markéta odprosila, přisahá pomstu oběma. René de Wangis je zraněn v souboji, který podstoupil na ochranu Markétiny cti. Blanche přivede Gastona do Renéova bytu právě v okamžiku, kdy jest u něho Markéta. Gaston zastřelí Markétu i Renéa. Blanche se provdá za Gostona. Nedbajíc jeho domluv a proseb, vede Blanche bezuzdný a rozkošnický život. To je její pomsta.

»Trampoty ředitele Mastibulky.« Herci venkovské divadelní společnosti se opijí, takže nemohou hrát. Představení nutno zachránit. Ředitelova dcera získá proto ke spolupůsobení ředitele kůru, paní ředitelová přivede pohunku, který vyzává právě hnůj ze dvora, a ředitel přivede kolovrátkáře a předříkavače při procesech. Jaká jest úroveň tohoto představení, lze posouditi z této scény: Jeden ze šumářů odkryje na jevišti svému sousedu košíli na zadní části těla a rozskrtává si o tuto sirku.

»Záhadu Gerty Seringové.« Na dětské slavnosti představuje Gerty, dceruška chudé vdovy, anděla, a Boby, synáček bohatého továrníka, certa. Dívka náhle bez stopy zmizí. Je to již čtvrtá dívka, která v tomto roce zmizela záhadným způsobem. Boby vypátrá svoji malou přítelkyni ve vile doktora Mortona. Gerty je nalezena vyloublá a vysílená. Doktor Morton se přizná, že chtěl prodlužit život umírajících přenášením krve.

»Fracassa detektivem.« Dobrodruh Lavert chce se zmocnit ohromného jméni své sestřenice Nelly Bayardové a uchází se proto o její ruku. Když ho Nelly odmítne, chce se jí zmocnit násilím. V divadle Lavert dívku ománi a unese. Hudebník Beval a athlet Fracassa zahájí pátrání po Nelly. Nastane zářivý boj, plný surových rvaček a divoké honby, který skončí osvobozením dívčiným.

»Žlutá smrť.« Avdofa je majitelkou varietního podniku, jehož častnými návštěvníky jsou také policejní prefekt Karpuškin a zadlužný hrabě Majevský. Karpuškin svěde Sašu, komornou hračkyni Majevské. Když se Saša má státi matkou, dá Karpuškin na ni provést nedovolenou operaci, které Saša podlehne. Obávaje se, že jeho zločin bude odhalen, cbvině z vraždy židovské obyvatele města. O sylvestrovské noci dojde k pogromu na Židy. Karpuškin se zastřelí.

»Radiové tajemství.« Chemikům Turnroví a Marsonovi se podaří vyrobiti značné množství radia, které uzavrou dvěma klíči do schránky a skryjí v podzemní laboratoři. Toto místo je blíže popsané na pergamenu, z něhož každý dostane jen polovinu, takže ten, kdo má oba klíče a obě části pergamenu, může se zmocnit radia. Mezi oběma chemiky dojde ke sváru o prodej radia. Marson zabije Turnera. Nastane zoufalý boj o oba klíče a obě části pergamenu — Rada zločnů a jiných surovostí.

»Tajuplný telefon.« Dina Steenová, net zavražděného rejdaře Grantona, odjíždějíc se svým snoubencem, aby převzala dědictví, ztratí se v přístavu. V notářské kanceláři se vydává za Dina žena, která je zmizelé nápadně podobná. Snoubenec zmizelé požádá detektiva Browna, aby záhadu objasnili. Nastane honba na život a na smrt. Konečně zatkne detektiv doktora Gersona, který při svých zločineckých pokusech používal elektrického přístroje, jímž chtěl usmrtnit také detektiva. Gerson se přizná, že je vrahem bohatého Grantona. Podobnost jeho ženy a Diny Steenové vnučka mu myšlenku, aby se zmocnil podvodem Grantova jméni. Detektivovi se podařilo zmařit jeho zločinný plán.

»Bílý pavouk.« I. epocha. John a Dick Ramseyové najdou indiánský náramek, otvírající jeskyni, v níž je ukryt drahocenný poklad. Dick se chce sám zmocnit pokladu a shodí proto bratra se skály. John se poraní na hlavě, pozbude paměti a bloudí po kraji. Wayne Allen se stane ochráncem Johnovy dcery. Lupičská banda, nazývající se »Bílí pavouci«, se doví o náramku a ukrytém pokladu. Rozpírede se tuhý boj o náramek, který mění několikráté svého majitele. Dick, spoluživ se s »Bílými pavouky«, ukládá Jeaně a Allenovi o život. »Bílí pavouci« chtějí rozmačkat Jean a Allena velkým balvanem, jindy pak chtějí hodit Jean v pytl do vody, jindy položí Jean a Allena pod pilu, aby jim uřízlá hlavu atd.

»Milénka hraběte Varenne.« Tanečnice Coletta Mercierová je nalezena ve své ložnici zavražděna. Podezření padne na jejího bývalého milence hraběte Varenne, jehož ložní oděv je nalezen v pokoji zavražděné. Hrabě je zatčen, houževnatě však odpírá sdělit, kde ztrávil noc, v níž se stala vražda. Sylvetě, milence hraběte Varenne, se podaří zjistit vraha, kterým je uprchlý zločinec. Varenne se zasnoubí se Sylvetou, která dozná, že hrabě ztrávil kritickou noc u ní.

»Odveta (Revanche).« Hrabě Kornau, prohráv celé své jmění, chce se zastřelit. Tajemný cizinec mu v tom zabráni a nabídne mu svoji tobolku, jejíž bohatý obsah pomůže hraběti k ziskání ztraceného jméni. Z věčnosti adoptuje hrabě cizincovaocha. Cizinec, který jest náčelníkem zločinecké bandy, přepadne vévodou Lourgonou, odjíždějícího na zámek barona Waldecka, uvězní ho a navštíví zámek, vydávaje se za zajatého vévodu. Waldeckova chot se do něho zamiluje, a nepozoruje ani, že jí ukradl vzácnou čelenku. Když je krádež odhalena, je povolána policie. Zločincovi společníci přijdou na zámek, vydávajíce se za detektivy, a ražovaným způsobem okradou společnost o všechny skvosty. Nepravý vévoda daruje před očima baronky Waldeckové ukradenou čelenku své milence, a odchází, obdaruje barona Waldecka rádem. Waldeckova žena musí mlčet, aby se nekomplikovala. Později stane se zase náčelník zločinecké bandy, vydávaje se za barona, milencem krásné ženy klenotníkovi, od jejíhož manžela koupil drahocenný šperk, vyhradiv si, že jej vrátí, nebude-li se mu zamlovat. Šperk daruje klenotníkovi ženě, kterou navštěvoval v jejím bytě. Když je klenotník překvapí, sděluje mu nepravý baron, že přišel vrátiti šperk, který nevyhovuje. Klenotník mu odevzdá šperk, který si dá zločinec ihned honorovat. Klenotník později shledá, že vrácený šperk je bezcenným padělkem. Pronásledovaný zločinec uchýlí se k hraběti Kornauovi, kterému líčí, jak ho pouliční holka přivedla na dráhu zločineckou. Po tomto

vypravování hrabě zachrání zločince, vydávaje ho za svého zahradníka, nařídí mu však aby opustil vlast. Zločinec se chce zastřelit, v čemž mu však hrabě zabránil. Tak se mu odmění za to, že mu kdysi vyrazil revolver z ruky.

»Zrození Antikrista.« Umělec se seznámí v kostele s krásnou Magdalenu, která je ve službě starého soudce, a ožení se s ní. Teprve po svatbě se Magdalena doví, že její muž byl odsouzen pro vraždu k doživotnímu žaláři a že mu bylo vpáleno na tělo zločinecké znamení rozžhaveným železem. U kolébky svého dítěte, které se narodilo právě na Štědrý den, má umělec příšerný sen. Poustevník, k němuž se uchýlí, mu vykládá, že snil o Antikristovi, který uvalí na lidstvo nevýslovnnou hrůzu. Lidstvo pozná tohoto falešného proroka a nepřitele světa podle toho, že se narodí na Štědrý den a jeho otcem bude uprchlý vrah a matkou zběhlá jeptiška. Dověděv se, že Magdalena uprenla z kláštera, vidí ve svém dítěti Antikrista a chce je zničiti. Otec přivede na své novorozené dítě tři iotry, neboť sám nemůže vraždu provésti. Dva lotři, vidouce, že byli najati k vraždě nevinného dítěte, odmítou vykonati tento hrůzný čin. Třetí lotr jest ochoten dítě zařaditi jen, dostane-li nabízené peníze. Tu matka se postaví se sekýrou v ruce na obranu dítěte. Vidouc však, že by byl její odpor marný, žádá, aby jí muž ponechal dítě jen jednu noc, že pak vraždu provede sama. Ráno však sdělí Magdalena svému muži, že není otcem dítěte, že otcem je soudce, u kterého sloužila. Umělec pátrá po soudci, doví se však, že soudce zemřel jako 86letý stařec a v posledních letech života oslepl a byl již tak slab, že se sotva vlekl. Šílený umělec je na konec zavřen do blázince.

»Střeďte své dcery.« William Stanton jest kuplířem nejhoršího rázu. Nesvědomitou spekulaci zničí vdovu Jonesovu, která mu svěřila poslední peníze na výchovu dětí. Jeho náhončimu se podaří uloviti slovácké děvče, které přivede do salonů Madame Duprès, která ihned zavolá Williama Stantonu, ohlašujíc mu, že došla »specialita«. Život Stantonův plyne v samém požitkovství. Jeho stvůra James Lloyd mu nahání stále čerstvé zboží. Madame Duprès se podaří oklamati policii a vrhnouti zouflající May do drápů Stantonových. Lilly, Stantonova dcera, navštíví se svým snoubencem Stonem Frankem a jeho sestrou Evelinou domácí obrazárnu, kde Evelina s hrůzou poznává ve Stantonově obrazu muže, který ji chtěl znásilnit, a kterému jen s největším napětím sil unikla. O slavnosti, kterou pořádá Madame Duprès, zpije se Stanton a vidí ve snu oběti svých neřestí, a také svoji dceru, kterou stihl stejný osud, jaký připravil celé řadě počestných divek. Stanton je nervově zničen. Jeho dcera mu nerada odpouští.

»Nevinně odsouzen.« Na dobročinném bazaru představí hraběnka Ellenu Bardoffová, hraběte Trastena své přítelkyni kněžně Georgetě Rodeggové. Když hrabě Trasten podnikne souboj na ochranu cti kněžny Rodeggové, svěří se tato hraběnce Elleně, že ho miluje. Policie je v patách Trastenovi, pokládajíc ho za lupiče. Kněžna ukryje Trastena ve své ložnici a vyslechně jeho zpověď. Jmenuje se Fred Milner a byl pomocníkem hraběte Alberta Trastena, jehož syn Hunold vyhazoval jménem otcovu plnýma rukama. Mladý hrabě připravil Milnera nejen o jeho úspory, ale i o peníze, které mu svěřila jeho nevěsta Annie. Když pak mladý zhýralec nemohl uspokojiti svoje věřitele, vyloupil otcovu pokladnu. Podezření bylo uvaleno

na Milnera, který byl odsouzen na rok do žaláře. Hunold Trasten svedl Annii a dohnal ji k sebevraždě. Milner se rozhodne, že pomstí svou milenci. Dopadne Hunolda v Americe, zabije ho a vrátí se jako hrabě Trasten. Po té klesá stále hloub na zločinecké dráze. Cítí sice výčitky svědomí po každém novém zločinu, ale chce vinu napravit i tom, že pomáhá neštastným. V poslední vůli odkáže celé své jmění fondu pro nevinně odsouzené.

»Bobův útek do Ameriky.« Bob, který je bez prostředků a bez místa, čte v novinách, že dětská lékařka Věra Neltonová přijme sluhu. Bob dopomůže si k novým botám a je přijat za sluhu k lékařce. Tato mu uloží, aby opatroval dvě malé děti. Bob namáže obličeje obou malých dětí černou mastí, která prý pomáhá k pěkné pleti. Lékařin manžel vrátí se z Afriky a čte náhodou v novinách, že žena známeho cestovatele porodila dvojčata, která jsou rozkošnými mladými černochy, takže se muž může přesvědčiti o věnosti své ženy. Cestovatel nalezně ve svém bytě načerněné děti a domnívá se, že jsou to děti jeho ženy. Když pak spatří Boba, rovněž namazaného černou mastí, je přesvědčen o nevěře své ženy. Teprve, když se Bob vykoupá v sudě a smyje mast se svého obličeje, a když lékařka vysvětlí svému muži, že má v ruce staré noviny, dá se muž přesvědčiti.

»Don Juan a Nitouche.« (Milostná dobrodružství vévody Dona Juana ze Salerna.) Rozmařilý Don Juan, vévoda ze Salerna, jehož ohnivou krev dovede schladiti pouze víno a ženy, se uchýlí náhle jako poustevník do nejhlebší samoty. Denně spěchá do modlitebny v klášteře Santa Maria, kde hledá v modlitbách útěchu a zapomenutí. Eva, bývalá snoubenka Don Juana, pro kterou se stal Don Juan bratrovrahem, stala se pod jménem Nitouche obětovanou kurtizánou, nezapoměla však na svoji první lásku. Nitouche vláká Dona Juana k slavnosti Venušině. Tento uprchne, seznav, že Nitouche není ženou, »jež nebyla živoucí rukou ani pohledem zneuctěna«. Nitouche otráví »kavalíry«, s ní hýříci. Eva, vydávajíc se za tulačku Elf, přisahá Juanovi, »že se jí živoucí ruka nedotkla«, a žádá, aby podal důkaz, že jeho láska převyšuje smrt i život. Juan jí přinese svatozář světice. Pobouřený lid je pronásleduje. Juan uprchne. Eva je dopadená a odsouzena pro vraždu »kavalíru«, dostane se jí však milosti pro »klíčici v ní život«. Don Juan, kterého ženy opětně zbožňují, je dopaden kanclérem Bollandinem v ložnici mladé kněžny a způsobi požár, při němž kancléř je těžce popálen. Jen přenosem kůže ze zdravého člověka se může zachránit. Eva se obětuje; dostane milost a stane se dědičkou kancléřova jméni. Ujme se zchátrálého Don Juana, který je pronásledován pro krádež posvěcené korunku. Stane se zázrak: světice má opět korunku!

»Velkomožsto zadne i zanoči.« V krčmě, která jest útočištěm zločinců a jiných mravně zvrhlých individuí, je vykonána policejní štára. Na policii jsou odvedeny také »Černá Lisi« a »Elsa-Blondýnka«, u které najdou brillantový náramek. Elsa prohlásí, že náramku neukradla, nýbrž nalezla jej ve skřni své pěstounky, která má takových blýskavých cetek celou spoustu. U Elsy pěstounky, »matky Kuhlkové«, je provedena policejní prohlídka, která je příčinou jejího zatčení. Obě Elsy jsou propuštěny. Černá Lisi zavede Elsu Blondýnku domů, kde je na bytě kandidát filosofie Arnošt Hummel. Obě děvčata navštíví spolu opětně krčmu, kde se seperou o tančenska. V krčmě sedí

jádření, tam, kde souhlas byl udělen nahlédací poznámkou, budiž tato slovně uvedena (ku př. Ministerstvo financí projevilo souhlas nahlédací poznámkou ze dne čís. ve znění »).

O tom dává se věděti s podotknutím, že v návrzích na udělení daru z milosti v rubrice »Výdělkové poměry a zachovalost žadatele«, nutno vždy v ýslovně potvrditi, zda žadatel jest zachovalý.

Spotřebování položek rozpočtových v roce 1922.

(Výnos ministerstva financí ze dne 2. prosince 1922, č. j. 136.449/9825/22-IIIB/5a.)

(Všem ministerstvům, Státnímu pozemkovému úřadu, Státnímu statistickému úřadu, všem ministerstvům financí přímo podřízeným úřadům.)

Podle řádu 2 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1922, čís. 7 Sb. z. a n., jest povinností každého poukazovacího úřadu dbati největší úspornosti a míti vždy na zřeteli, že položky rozpočtové nejsou k tomu určeny, aby za všech okolností byly spotřebovány, nýbrž že tvoří nejkrajnější hranici, až po kterou se při hrazení potřeb resortních v rozpočtovém roce smí jít.

Upozorňujíc na nařízení to, připomíná ministerstvo financí, že při poukazech tamního úřadu dbati jest nejúzkostlivější úspornosti a že poukazovat jest pouze částky skutečně nezbytně nutné, tak aby povolené úvěry nejen nebyly překročeny, nýbrž aby bylo dosaženo pokud možno největších úspor.

Této přísné opatrnosti při poukazování rozpočtových kreditů vyžaduje nutně — zejména ke konci roku — zřetel na stav státních financí, neboť jest oprávněnou obava, že nebude možno z běžných příjmů stále vzrůstající požadavky jednotlivých resortů skutečně také uspokojiti.

Oběžník tento byl oběžníkem ministerstva vnitra ze dne 9. prosince 1922, čís. 93.636-16, za-

slán zemské správě politické v Praze, Brně a Opavě, úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě, civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě, zemskému četnickému velitelství v Praze, Brně, Opavě, Bratislavě a Užhorodě — na vědomí a s vybídnutím, aby po kynu vpředu uvedených bylo co nejúzkostlivěji dbáno.

Vyplácení civilních požitků neaktivním gažistům po dobu konání cvičení ve zbrani, v míru.

(Výnos ministerstva financí ze dne 14. listopadu 1922, čís. 9877/pres.-22.)

(Ministerstvu zemědělství v Praze.)

Ustanovení § 4 zák. z 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., nepřipouští pochybnosti o tom, že neaktivním gažistům povolaným k činné službě v míru, t. j. k občasným cvičením ve zbrani dle § 22 bran. zák. č. 193/20 Sb. z. a n., patří plné normální požitky civilní, a ne pouze rozdíl mezi nimi a požitky vojenskými.

To plyne ostatně i z ustanovení 2. odst. řádu 30 služ. pragm. dosud nezrušeného, neboť § 4 požit. zák. voj. zrušil pouze příslušná ustanovení zákona z 28. června 1878, č. 59 ř. z.

Avšak ani ustanovení prováděcího nařízení k požit. zák. vojen. (č. 440/21 Sb. z. a n.) nikterak tomu neodporují, neboť ustanovení cit. provád. nař. k § 4, bod 1., odst. 5., nutno v souvislosti s předcházejícími odstavci bodu 1. vztahovati pouze na činnou službu za mobilisace, války a demobilisace.

*

Výnos tento byl oběžníkem ministerstva vnitra ze dne 20. listopadu 1922, čís. 88.898-16, zaslán zemské správě politické v Praze, Brně, Opavě, administrativ. ref. úřadu ministra s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě a administrativ. ref. civilní správy Podkarpatské Rusi v Užhorodě na vědomí.

Filmová hlídka.

Kulturně-výchovné filmy z listopadu 1922.

Františkovy Lázně a Jáchymov
Naše hory v zimě
Pro zdraví našich dětí
Slovácké tance a obyčeje
Příprava a zpracování porculánu
Doba květů a oplození
Stavba lodi ze železobetonu

Bř. Deglové, Praha	245 m,
» » »	250 m,
» » »	121 m,
Comenius, »	1480 m,
Sojuz, »	680 m,
Pathé Frères, Paříž	150 m,
» » »	250 m,

Filmy zakázané v listopadu 1922.

»Kapsáři«. Vládní zástupce Henderson naleze na své inspekční cestě mrtvolu Buda Blythe. Při prohlídce mrtvoly otiskne se jeho palec na podobence, uschované v kapse zavražděného, což jest příčinou, že naň padne podezření z vraždy. Sestra zavražděného Joy musí odejít z farmy a hledat si práci. Když se chystá k odchodu, přepadne ji jeden z lupičů a chce ji znásilnit. Joy se mu ubrání revolverem. Lupiči se snaží zašantročiti dívku do tančírny, odkud ji však Henderson odvede. Když ji opětně ohrožuje jeden z lupičů, chytí ho Henderson do lasa a vleče ho po zemi. Lupiči chtějí Hendersona pověsit. Přitáhnou se šerifem před obchod Flynnův, kde Hen-

derson mešká, a označí ho za Budova vraha. Henderson zabránil lynchování tím, že celý dav ohrožuje revolverem a sám se uvězní v šerifově vězení. Když jest mu do vězení doručena zpráva, že lupiči chtějí uloupiti dobytek z Blythovy farmy, uteče z vězení, zatkne zloděje dobytka a donutí je, aby koupili Blythovu farmu. Od očitého svědka zločinu se doví, že oba zatčení lupiči jsou vrahy Buda Blythe. Henderson přiměje bratra Budova, aby oholil svůj knír a oblékl se do šatů svého zavražděného bratra. Tanečnice v baru po-kládá přestrojeného bratra za Buda a označí jednoho z lupičů za vraha. Film končí zasnoubením sestry zavražděného s Hendersonem.

»Boby juck t's«. Hrdina tohoto filmu drbe se ustavičně na zádech. Když se nemůže svědění zbavit, pozve si několik lidí, kteří se počnou všichni drbat na zádech, jako dosud činil Boby v celém filmu.

»Záhuba světa«. Dlouhý Klacek, tlustý Datel, černoch Bob a Nellinka, prodavačka v baru, čtou v novinách, že zemi se bliží obrovská kometa a že neodvratná srážka nastane o půlnoci. Opilým návštěvníkům v baru se zdá, že se dostanou do nebe, kde se setkají s Marií Stuартovou, lady Hamiltonovou, admirálem Nelsonem, Napoleonem, Pařížskou, Götzem z Berlichingenů, Juliem Cesarem a Kryštofem Kolumbem. Všechny tyto osoby, mimo Götze z Berlichingenů, jsou nechutným a hrubým způsobem zkarikovány. Tak na př. lady Hamiltonová svádí tlustého Datla. Napoleon je střelen šípem do zadní části těla a pod. V nebeském baru se odehrává řada nechutných scén, vrcholicích v tom, že tlustý Datel si objednává kaviár a pak štěnice a pod.

»Orkán«. V kraji řádí lupičská banda, jejíž vůdcem jest Neville Carnley, muž vzdělaný, avšak zdemoralisovaný. Z vězení uteče člen této bandy Vlk a prchá podzemní cestou do lupičského doupeče. R. Darrell zachrání náhodou život Heleně Craydonové, o jejíž ruku se uchází Carnley. Když se podaří Darrellovi uhnouti se smrtonosné ráne kladivem, vnikne do jeho bytu lupič, vydávající se za prodavače knih a usiluje o jeho bezštítí. Darrellovi se podaří zachrámiti se. Carnleyova banda chee oloupit bankéře o cenné papíry. Několik lupičů se vydává za detektivy a oloupi bankovního posla o cenné papíry. Darrell, který jest bankéřovým synovcem, se rozhodne polapiti lupiče, upadne však do jejich moci. Po veliké rvačce podaří se mu zavřítí lupiče a uprchmouti s cennými papíry. Lupiči se později opět zmocní Darrella a donutí ho, aby napsal sluhovi dopis, nařizující mu vydati doručiteli žlutý kufřík, v němž jsou papíry skryty. Taška s penězi je skutečně vydána lupiči vydávajícimu se za strážnska. Po velkých rvačkách uprchne Darell z moci lupičů a překazi nový jejich zločin. Náčelník lupičů, vydávaje se za barona de Langes, ománi pí. Stocktonovou a cloupi ji o drahocenný náhrdelník. Darrellovi se podaří odhaliti zločince a zachrániti náhrdelník. Lupiči se zmocní Heleny, kterou nutí Carnley ke sňatku. Po dlouhých bojích a rvačkách se podaří Darrellovi vyprostiti Helenu z rukou lupičů. — Film jest nepřetržitou řadou zločinů, rvaček a jiných surovostí.

»Zlý sen«. Rodina Maličkých jest překvapena zprávou, že jí navštíví teta Eliška z Kalkuty se svým synovcem. Teta se těší, že jejich dcera Truda se provdá za jejího synovce. Ale Truda prohlásí, že si nevezme lidojeda. V noci se jí zdá, že teta ohrožuje nožem celou rodinu a synovec táhne služku Leny z postele. Také Leny se zdá, že cestou na záchod se setká s černochem, který také spěchá na záchod. Truda, která se hrůzou potí, spadne s postele na zem ke služce. Obě se radují, že to byl jen sen. Druhého dne přijde teta se synovcem, který se Trudě zalíbí.

»Dábelský stroj«. Bankéři Shetfieldovi jest ukraden drahocenný skvost z jeho sbírky. Detektiv Harry Hill, který se ujme pátrání, zaslechně, jak mladá žena bankéřova syna slibuje muži, který jest ve společnosti znám jako Dirk van Daalen, že mu přinese peníze večer do baru. Večer jest nalezen bankéř Shetfield na svém loži zavražděn. Pod schody leží mrtev známý zločinec »Červený Jonáš«. Harry Hill zjistí ve zloči-

necké krémě, že »Červený Jonáš« byl před několika dny najat neznámým mužem k provedení nějakého zločinu. Tímto mužem je Dirk van Daalen, který nastrojí na detektiva pekelný stroj. Harry Hill unikne úkladu a zjistí, že Dirk van Daalen, pravým jménem Erik Dahlsen, je zločinec, stíhaný pro padělání peněz. Dahlsen si získal náklonnosti bankéřovy snachy, kterou pohnul k tomu, aby pro něho ukradla drahocenný šperk, zavraždil bankéře a přivedl do jeho domu Červeného Jonáše, aby naň padlo podezření z vraždy. Zločinec prchá s bankéřovou snachou, jest však zatčen. Jeho společnice se zabije pádem se střechy.

»Ženy, které klamo u«. Výhybkář Petrás ukradne z každého vlaku, projížejícího po hranici stanicí, nějaké zavazadlo. Jednou ukradne opět velký kufr. Když jej se ženou otevře, naleze v něm zavražděného muže. Zloději zakopou mrtvolu v hnojisti. — Koncertní mistr Ford očekává se ženou příjezd svého syna, který je zaměstnán jako učitel hudby u knížete Roburova. Když se syn nevraci, požádají rodiče detektiva Nick Cartera, aby pátral po zmizelém. Detektiv opije Petráše a vyláká na něm hodinky, v nichž jest poznán majetek zavražděného. Nato se mu podaří odhaliti úkryt mrtvoly. Od prostitutky, jež bývala komornou knížete Roburova, se detektiv dozvídá, že Fordův syn měl milostný poměr s kněžnou a že ho kniže zabil. Když má být kniže zatčen, usmrť se sám.

»Milenka námořníků« (Cikánská krev). Erik Edgal se ožení s Karyn Lindströmovou, původem cikánkou, která byla majitelkou velkého obchodního domu, ale lehkovázným životem se připravila o celé jmění. Když Erik odjede na obchonné cestu, stane se Karyn milenkou námořníka Johna. Vrátilivší se Erik dopustí se v hádce s Johnem a jeho druhy zločinu. Jest uvězněn. Tu John převeze hostinec a nutí Karyn, aby si dala od hostí vše líbit. Když tato odpírá, zachází s ní surově. Karyn se chce utopit. Erik, vracející se z vězení, ji zachrání a vezme domů. John přemlouvá Karyn, aby Erika otrávila, což tato přislíbí. Opilý John zabije se pádem do sklepa. Karyn litostí zemře.

»Mistra Radlaye smrtelný pád«. Bankéř Radlay, jenž byl pro velké podvody od souzen k pětiletému žaláři, odpykal právě svůj trest. Dozvěděv se, že jeho podvody, jimiž uvrhli do býdy mnoha maloobchodníků, byly odhaleny předsedou měděného trustu Jeffersonem, přisahá mu pojistu a vstoupí do služeb Henryho Spencera, který jest odpůrcem měděného trustu. — Detektiv Mac Hardy dostane rozkaz, aby objasnil záhadný zločin. V tajném sezení měděného trustu byli všichni přítomní omámeni otravnými plyny, čímž bylo jim zabráněno zúčastnit se bursovního jednání. Současně zmizely obchodní papíry Jeffersonovy. Zločinci varují detektiva, aby se nemíchal do jejich věcí, a hrozí mu zavražděním. Když však detektiv přes všechny hrozby koná svoji povinnost, zločinci se ho zmocní. Detektivova žena se vloudí jako nevěstka do zločineckého brlohu a láká Radlaye do svých sítí. Aby unikl spravedlnosti, vrhne se Radlay s okna.

»Ghone-mstitele«. Velká americká lupičská banda, známá policii pode jménem »Bílé kapuce«, má své odbocky na celém světě. Všechna bezpečnostní opatření a boj policie proti této bandě jest marný. Při posledním tajemném zločinu v Římě jest policie v patách jednomu členu

této bandy, starci Grecovi. Přes těžká poranění se podaří pronásledovanému uprchnouti. Na smrtelném loži povolá k sobě Greco herce Emilia Ghione, zvaného »Smrt«, zasvěti ho do tajemství organizace, odevzdá mu své dokumenty a upozorní ho, že »Mistr« lupičské bandy má tisice očí k dispozici a že všude ho může zasáhnout ruka v bílé rukavici. Ghione odjede se svou družkou Hally Sanbucini do Ameriky. »Mistr« rozkáže, aby nebezpečná dvojice byla roztržena. Hally, vystupujíc z lodi, jest unesena a uvězněna v kleci. Ghione jevlákán do pasti a nastrojenou intrikou osočen z

vraždy. Hally uprchne. Její strážkyně je za to od souzena podle zákona bílých kapucí k smrti. Ghione, tvářící se před soudem jako blbý, jest oslobozen. Propuštěn z vězení, dozvídá se náhodou, že »Bílé kapuce« mají schůzku na maškarním plesu a sdělí to policii. V boji s policií zahynou všichni členové »Bílé kapuce« až na Toma Jima, který zavede policii do domnělého sídla »Mistrova«. Zločinec vyhodí dům do povětrí.

Film »Dobrodružství americké reportérky« (Věstník č. 9. t. r.) byl po přepracování propuštěn.

Dr. V. Dusil.

Rozloučení obcí.

Vláda republiky Československé povolila rozloučení obce Dřevohryz v politickém a soudním okresu tepelském ve dvě místní obce: Dřevohryzy a Hermannsdorf. (Č. 74333/22.)

Vláda republiky Československé povolila roz-

loučení obce Miloňovice v soudním a politickém okrese strakonickém, ve dvě místní obce: 1. Kuřímeny (také Kuřimany) a 2. Miloňovice s osadami Novou Vsí, Zorkovicemi a Sudkovicemi. (Č. 64889/22.)

Změna hranic obcí.

Vláda povolila změnu hranic obcí Ervěnice a Dřínova v pol. okresu chomutovském a soudním okresu jirkovském vyloučením řady parcel

z Dřínova a připojením jich k Ervěnicím. (Čís. 81497/22.)

Povýšení na města.

Vláda republiky Československé povýšila rozhodnutím ze dne 3. listopadu 1922 osadu České Velenice v politickém okrese třeboňském na město. (Č. 85374/22.)

Vláda republiky Československé povýšila rozhodnutím ze dne 19. října 1922 osadu Luštěnice

v pol. okresu mladoboleslavském na městys. (Čís. 81765/22.)

Vláda republiky Československé povýšila rozhodnutím ze dne 23. listopadu 1922 osadu Orlovou v politickém okrese frýštátském na město. (Č. 91909/22.)

Jmenování, schvalování stanov.

Zřízení akc. společnosti.

Ministerstvo vnitra povolilo ve shodě s ministerstvem spravedlnosti, obchodu a financí zřízení nové společnosti pod firmou »Nordböhmis. a Trauhand gesellschaft A. G.« se sídlem v Liberci a schválilo její stanovy. (Číslo 143/22.)

Ministerstvo vnitra povolilo ve shodě s ministerstvem obchodu a financí zřízení akciové společnosti pod firmou »Optimit« gumové a textilní závody, akciová společnost se sídlem v Praze a schválilo její stanovy. (Čís. 92695/22.)

Ministerstvo vnitra povolilo ve shodě s ministerstvem obchodu a financí zřízení akciové společnosti pod firmou »Optimit« gumové a textilní závody, akciová společnost se sídlem v Praze a schválilo její stanovy. (Čís. 92695/22.)

Vláda republiky Československé povolila rozlučku obce Skuhrova, v politickém a soudním okresu mělnickém, ve dvě místní obce: Skuhrov a Malý Ujezd s osadou Školou. (Č. 97732/22.)

Vláda republiky Československé povolila rozlučku obce Zvíkova, soudní okres Lišov, politický okres České Budějovice, ve dvě místní obce: Zvíkova a Hvozdec. (Č. 82133/22.)

Jmenování, schvalování stanov.

Zřízení akc. společnosti.

Ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem obchodu a financí povolilo v základě ustanovení § 3, lit. a), nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1920, č. 465 Sb. z. a n., zřízení akciové společnosti pod firmou: »Bratři Komjáti, účastinná společnost, továreň na rum a likéry« se sídlem v Senici. (Č. 98310/22.)

Ministerstvo vnitra povolilo ve shodě s ministerstvem obchodu a financí zřízení akciové společnosti pod firmou »Mezinárodní společnost papírových filmů, akciová společnost v Praze« se sídlem v Praze a schválilo její stanovy. (Č. 95950/22.)

Ministerstvo vnitra povolilo ve shodě s mi-

nisterstvem obchodu, financí a spravedlnosti zřízení akciové společnosti pod firmou »Orga, akciová společnost« se sídlem v Praze a schválilo její stanovy. (Č. 98610/22.)

Ministerstvo vnitra povolilo ve shodě s ministerstvem zemědělství, obchodu a financí zřízení akciové společnosti pod firmou »Rosicko-Parádubická rafinerie cukru Jindřich Benies, a. k. c. spol.« se sídlem v Praze a schválilo její stanovy. (Č. 98963/22.)

Ministerstvo vnitra povolilo ve shodě s ministerstvem veřejných prací, obchodu a financí zřízení akciové společnosti pod firmou »Uhelné závody Marie Pomocná a Matyáš, a. k. c. spol.« se sídlem ve Zvodavě a schválilo její stanovy. (Č. 94119/22.)

Filmová hlídka.

Kulturně-výchovné filmy z prosince 1922.

Tělocvičná akademie Sokola na Vino-	
hradech	
Obrázky z Podkarpatské Rusi	
Právo dětství	
Zázraky strojnictví	
Nejkrásnější letní plavba ve Švédsku .	
Ledovec	
Norvéžské Alpy	
Obyvatelé vzduchu	
Výroba elektrických žehliček	
» » kávovarů	
Lesní práce v Americe	
Využitkování lesní síly	
Výroba čokolády a cukrovinek	
Pěstování rýže v Japonsku	
Vodní ptactvo v Kanadě	
Výroba makaronů v Americe	
» koberců	
Velký cypřiš	
Mladí	
Brasilie	
Paříž, I. ep.	
My boy	
Divy lyžařství	
Adersbašské a Wekelsdorfské skalní	
město	
Kodaň a okolí	
Hagenbeckova zoologická zahrada . . .	
Athény, hlavní město Řecka	
Argyrokastro (severní Epirus)	
Strojní pekařství	
Rasmussenova výprava na sev. točnu .	
Dresden und Umgebung	
Danzig	
Cesta krásným Finskem	
V zoologické zahradě	
Odrůdy psů	

A—B, Praha	570 m,
» , »	120 m,
franc. výrobek	1260 m,
Pathé, Paříž	350 m,
Scanofilm, Stockholm	160 m,
» , »	100 m,
» , »	150 m,
Community Mot., New York	150 m,
Goldwyn, New York	100 m,
» , »	100 m,
» , »	250 m,
» , »	250 m,
» , »	250 m,
» , »	250 m,
» , »	100 m,
» , »	150 m,
» , »	100 m,
» , »	250 m,
» , »	250 m,
» , »	170 m,
Kineto, »	300 m,
» , »	300 m,
Metro pictures, New York	1650 m,
Berg- und Sportfilm, Zürich	2500 m,
J. Baer, Mnichov	120 m,
» , »	120 m,
Deulig, Berlín	150 m,
» , »	150 m,
» , »	160 m,
» , »	150 m,
Eiko, »	1500 m,
Societätsfilm, Berlín	185 m,
»	400 m,
Universum, »	185 m,
»	300 m,
»	270 m,

Filmy zakázané v prosinci 1922.

»Velká vášeň«. Powderville, město známé pod jménem »Malého pekla«, je sídlem tančíren a všech možných darebů. Dick Ewans, který má nad městem neobmezenou moc, se rozhodne vydávat časopis, který se bude dobře vyplácet. Obyvatelé »Malého pekla« se totiž chvějí před Evansem a museji proto uveřejňovati v časopisu drahé inseráty, jinak by je Ewans vyhnal z města. Do Powderville přijede Viola ke strýci Pavlu Argusovi, který má ve městě hostinec. Když ji na nádraží obtěžuje »Rudý« Pete Jackson, ujme se ji Jack Ripley, zvítězí nad Petem a vezme mu nůž, kterým naň útočil. V Argusově hostinci chce »Rudý« Pete zaškrtni majitele hostince. Dick Ewans učiní rvače konec. Powderville vidouce, že Evansův časopis je má vydírat, rozhodnou se bojovat s Ewansem až na nůž. Chtějí proto odstraniti Ripleye, který se stal redaktorem časopisu. Vidouce, že mají před sebou silného odpůrce, rozhodnou se odstraniti ho lstí. Argus opije Ripleye, který jest uvržen do vězení. »Rudý« Pete odnes Violu do »Údolí smrti«. To jest město, proti němuž »Malé peklo« jest »pouhou alejí zamilovaných, tu zabijí člověka, jen aby viděli, co v něm je«. Dívka jest odtud vysvobozena. »Rudý« Pete podnikne se svou bandou útok na Evansovu tiskárnu. V boji je zapálen střelný prach a celé město vyletí do povětrí.

»Plavovlasá zlodějka«. Plukovník Westhanger, dříve vážený člen společnosti, je vůdcem »nejodvážnější a nejrebezcennější bandy zlodějů, s níž kdy policie měla co dělat«. Jeho neteř Katy, která je členem této zločinecké bandy, má obstarati klíč k šifrované korespondenci o připravované dopravě desíti milionů dolarů ve zlatě. Vstoupí proto jako sekretářka do služeb George Flanbangha, presidenta amerického syndikátu pro dolování zlata, zmocní se klíče k Flanbanghovým šifrám a dozví se tak vše o vlaku, který poveze deset milionů ve zlatě. Michael Peterson, snoubenec dcery Flanbanghovy, pozná v Katy člena nejnebezpečnější lupičské bandy, nedá ji však zatknoti pro pouhé podezření, chtěje ji dopadnouti při činu. Dostalo se mu totiž zprávy, že Katy a její banda chystají se k mimořádnému podniku. Zlato bylo šťastně dopraveno do ocelového vagónu a vlak vyjel přesně podle plánu. Pomoci padělaného rozkazu byli dva členové zlodějské bandy zařazeni mezi stráže vlaku vezoucího zlato, bandité zastaví vlak a vyloupí jej. Katy, chtějíc se pomstít svým druhům, kteří chtěli odvézt zlato bez jejího vědomí, pošle zásilku zlata jejímu majiteli. Lupiči jí za to chystají »nejhorznější a nejpříšernější smrt, jakou jen věda zná«. Policie zachrání ji v posledním okamžiku před smrtí a vysvobodí Michaela z rukou banditů. Flanbanghova dcera vrátí Michaelovi slovo a tento se stane vůdcem Katiným na cestě k polepšení.

»Pařížský Modrovous (Landru)«. Landru se rozhodne, že vytvoří podvodnka a svůdce žen, o němž se rozhovoří celý svět. Vydávaje se za zámožného továrníka, uveřejňuje v novinách nabídnutí k sňatku, seznamuje se tak s lehkověrnými ženami a třízmi a odvádí je do osamělé vily, kde je vraždí a spaluje ve zvláštních kamnech. Takovým způsobem zavraždí Landru celou řadu žen a zmocní se jejich jmění. Policijnemu komisaři Ribotovi se konečně podaří odhalit vraha. Landru jest odsouzen pro celou řadu vražd k smrti a popraven gilotinou.

»Noc neviditelných« aneb »Sekta tajemných masek«. Conte Gregorio Pasqua-

le je členem tajného rádu, jemuž přislíbil naprostou poslušnost a mlčelivost. Strašný trest stihne člena rádu, který bude odporovati uloženému příkazu. V sezení tohoto rádu jest odhlasováno, že Conte Gregorio Pasquale má zemřít. Hrabě změře v náruči adoptovaného syna Amadea ve chvíli, kterou rád určil. Lékař Miguel Carretas, který by se rád oženil s dcerou zavražděného hraběte, Amadeo uprchne a stane se členem tajného rádu. Margueritta odmítá návrhy lékařovy, jest uvězněna a později prohlášena za choromyslnou. Amadeo je zatčen. Předseda soudu, který jest velmistrem tajného rádu, dodá mu do vězeňské cely nápoj, po jehož použití Amadeo zdánlivě zemře. V noci jest v rakvi vzkřisen a odveden z hrobky. Lékař Miguel Carretas a jeho sestra, vdova to po zemřelém hraběti, jsou postaveni před rádový soud. Když se Amadeo objeví, padnou oba do mlob. Poté jsou dodáni světskému soudu, jehož předsedou jest velmistr rádu.

»Loď mrtvých«. Liliana Duntová se zamiluje do svého učitele, boxera Jacka Moora. Hektor Dunt, Lilianin bratranc, chce se zmocnit bohatství své sestřenky a neleká se žádných prostředků, aby dosáhl cíle. Lilianiny narozeniny jsou zakončeny návštěvou krčmy »U červeného kocoura«. Tu se vydává číšnice, zjednaná Hektorem, za matku nemanželského dítěte Jackova. Podvod jest však odhalen. Ježto prvý pokus selhal, najme Hektor Číšana, aby Lilianu uniesl. Dívka vyhází všechny únosce z auta a zachrání se. Nato jsou Liliana i Jack vlákáni do čínské čtvrti, zavázáni do pytlů a dopraveni na loď, odvážející do vlasti tělesné pozůstatky Číšanů, kteří zemřeli v cizině. Loď má být na moři zapálena a tak má Jack a Liliana zahynouti. Jack zachrání sebe i dívku. Na lodi zahyne Hektor se svými zločinnými pomocníky.

»Fattyho obstarožní nevěsta«. Fatty, bloudě městem, spatří tabulkou, na které čte, že slečna Glutzová, která jest bohatou dědičkou, by se ráda vdala. Nemaje tušení, že jeho sok změnil na tabulce jméno, ožení se se slečnou Glutzovou, kterou pokládá za bohatou. O svém omylu se doví teprve po svatbě, kdy předloží své ženě účet za vypůjčený svatební oblek a tato mu řekne, že nemá peněz. Fatty se rozhodne, že otráví svoji ženu, aby se mohl vrátiti ke své bývalé milence. Povstává řada tahanic, strkanic, pádů na zem atd. Film končí nesrozumitelným chaosem.

»Žluté nebezpečí (Tajfun)«. Žurnalistka Lenz sleduje život japonské kolonie ve velkém městě, v jejímž čele je vzněšený učenec dr. Nikobe Tokeramo. Tento pracuje již léta na plánu, jak připravit vlast k boji s celým světem. Aby odhalil jeho plány, navede Lenz svoji přítelkyni Olgu, aby se seznámila s Tokerarem. Později však lituje tohoto kroku a žárlí na »žluté psy«, jimž se Olga příliš mnoho zaměstnává. Japonci obviní Olgu u Tokerama z vyzvědačství. Tokeramo ji uškrtil. Lstí je Tokeramo zachráněn »pro blaho vlasti«. Pro vraždu jest odsouzen Hiromari, který vzal vraždu na sebe. V duševním rozrušení Tokeramo umírá. Nejstarší Japonec přináší zprávu mikadovi. — Film popuzuje proti národnosti japonské a zesměšňuje ji.

Film »Lest syna prérie« je totožný se zakázaným filmem »Podvržený syn«. (Věstník č. 8, t. r.) Dr. V. Dusil.